

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

02/2020/GR

Η Θυσία του Ιησού Χριστού

Κύριο άρθρο :
Ευτυχισμένος στην μίμηση
του Χριστού

Θεία λειτουργία :
Ο Χριστός ελευθερώνει !

Διδασκαλία :
Η σημασία της θυσίας του
Ιησού Χριστού

Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο Άρθρο

- 3 Ευτυχισμένοι στην
μίμηση του Χριστού !

■ Θεία λειτουργία

- 4 Ο Χριστός ελευθερώνει !

■ Επίσκεψη στην Αμερική

- 10 !

■ Επίσκεψη στην Αφρική

- 12 Η σωστή επιλογή : Ο Θεός
παραμένει προτεραιότητά μας !

■ Επίσκεψη στην Ασία

- 14 Κανείς δεν θα έπρεπε να χάνει
την αίσθηση της αγάπης !

■ Χώρος για τα παιδιά

- 16 Το θαύμα της Πεντηκοστής

- 18 Στο σπίτι της Σοφίας στη
Νουμέα (Νέα Καληδονία)

■ Διδασκαλία

- 20 Η σημασία της θυσίας του Ιησού
Χριστού !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Ποτέ δεν θα το φανταζόμουν αυτό!

- 26 Αλλαγές στον κύκλο των
Αποστόλων !

- 28 Όλοι θα πρέπει να ξέρουν
ότι αυτό δεν το ανεχόμαστε!

- 29 Ενάντια στην βία και τη
σεξουαλική επίθεση !

- 30 Στην χώρα μας δεν υπάρχει
ειρήνη!

- 32 Νέα από την Ελλάδα!

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου,
Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία,
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

- Φωτογραφία εξωφύλλου : Oliver Rütten
- Φωτογραφία επάνω : Νεοαποστολική Εκκλησία, Ελλάδα.

Ευτυχισμένοι στην μίμηση του Χριστού

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Η πιο μεγάλη μας επιθυμία είναι να είμαστε αιώνια σε κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ μας. Ο Ιησούς Χριστός δημιούργησε την απαραίτητη προϋπόθεση. Η ζωή του και ο θάνατός του, η Ανάσταση και η Ανάληψή του, έτσι και η επιστροφή του, είχαν και έχουν ακριβώς αυτό στο πνεύμα. Εάν παραμένουμε με πιστότητα στα χέρια του, είναι σίγουρο ότι θα μας οδηγήσει στην βασιλεία του.

Στη ζωή μας επίσης, επιθυμούμε να είμαστε ευτυχισμένοι. Αυτό καθίσταται για εμάς δυνατό στην μίμηση του Ιησού Χριστού:

- Ένα ταπεινό πρόσωπο, αποφασισμένο να κάνει το καλό, που αγαπά τον πλησίον του και του προσφέρει βοήθεια, θα βρίσκει πάντοτε την θέση του στην κοινωνία.
- Ο Θεός ευλογεί τον πιστό και του δίνει την ειρήνη του – μπορεί να παραμένει ήρεμος, σιδήποτε και αν μπορεί να συμβεί.
- Ο Ιησούς Χριστός μας απελευθερώνει από τον φόβο της δέσμευσης. Σε εκείνους που είναι αποφασισμένοι να κάνουν το θέλημά του, ο Ιησούς δίνει τη δυνατότητα και την ικανότητα να είναι ευτυχισμένοι σύζυγοι και γονείς.

Ο Χριστός απελευθερώνει εκείνους που κάνουν πράξη τον λόγο του. Τους δίνει τη δυνατότητα και την

ικανότητα να γίνουν αυτό που έχουν επιλέξει. Χάρη σε αυτόν, μπορούμε να ξεπεράσουμε το κακό, να γίνουμε παρόμοιοι με την εικόνα του και να είμαστε άξιοι για να εισέλθουμε στην βασιλεία του. Ήδη σήμερα, μπορούμε να διάγουμε μια ευτυχισμένη ζωή και να είμαστε ευλογία για τους άλλους

Ζαν Λουκ Σινάιντερ

Στις 5 Ιανουαρίου 2020, ο Πρωταπτόστολος τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Νιουσατέλ (Ελβετία), η οποία μεταδόθηκε στις κοινότητες των χωρών της Δυτικής Αφρικής, καθώς επίσης και στο Βέλγιο, την Γαλλία και τη Δυτική Ελβετία.

Photos : ÉNA Suisse

Ο Χριστός ελευθερώνει!

Γαλάτες 5 : 1

« Στην ελευθερία, λοιπόν, με την οποία μας ελευθέρωσε ο Χριστός, να μένετε σταθεροί, και μη υποβληθείτε ξανά σε ζυγό δουλείας ».

Πολυαγαπημένοι αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ! Θα ήθελα σήμερα να υπογραμμίσω μια ιδιαίτερη πτυχή του Θεού, ένα χαρακτηριστικό: Ο Θεός είναι απόλυτα ελεύθερος. Η ελευθερία είναι ένα θέμα της μόδας, στο σημερινό κόσμο ... για καλό λόγο. Αλλά το τέλειο παράδειγμα της ελευθερίας, είναι ο Θεός. Γιατί; Επειδή ο Θεός είναι τέλειος, δεν χρειάζεται τίποτα, δεν έχει ανάγκη κανένα. Είναι ο μόνος. Ο Θεός είναι τέλειος, δεν χρειάζεται απολύτως τίποτα. Με άλλα λόγια, ποτέ δεν ενεργεί από ανάγκη, για να ικανοποιήσει μια ανάγκη· είναι τέλειος, τίποτα δεν έχει ανάγκη.

Κανείς δεν μπορεί να τον αναγκάσει να κάνει κάτι, είναι παντοδύναμος και κυρίαρχος, ποτέ δεν ενεργεί κάτω από πίεση, κάνει ακριβώς αυτό που θέλει και τίποτα δεν του είναι αδύνατο. Τελείως ελεύθερος.

Εάν το λέγαμε αυτό για ένα άνθρωπο, όλος ο κόσμος θα αισθανόταν άβολα, λέγοντας: «Κάποιος που κάνει αυτό που θέλει είναι εντελώς απρόβλεπτος». Αυτό δεν συμβαίνει με τον Θεό: Ο Θεός είναι αμετάβλητος. Ο Θεός είναι πιστός, είναι αξιόπιστος, είναι πιστός στον εαυτό του και επομένως, λέει ό, τι κάνει και τηρεί τον λόγο του. Έχει θέσει ορισμένους νόμους, έχει εκφράσει το θέλημά του και είναι απόλυτα πιστός. Ναι, κάνει αυτό που θέλει, αλλά είναι αξιόπιστος, δεν είναι παρορμητικός, δεν είναι ιδιότροπος, δεν ενεργεί αυθαίρετα., είναι αξιόπιστος.

Ο Θεός δεν αγαπά από αναγκαιότητα, ο Θεός αγαπά επειδή είναι αγάπη και αγαπά άνευ όρων. Δεν λέει:

«Αν κάνεις αυτό ή το άλλο, τότε θα σε αγαπώ». Όχι, αγαπά χωρίς να θέτει κανένα όρο, χωρίς να περιμένει τίποτα ως αντάλλαγμα. Είτε ο άνθρωπος ανταποκρίνεται στην αγάπη του, είτε όχι, είτε ο άνθρωπος κάνει κάτι, είτε όχι, ο Θεός τον αγαπά με τον ίδιο τρόπο. Η αγάπη του είναι μια άνευ όρων αγάπη, μια τέλεια και απεριόριστη αγά-

πη. Η αγάπη του Θεού είναι η πιο όμορφη έκφραση της ελευθερίας του. Ο Θεός αγαπά χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς επιστροφή, χωρίς όρια. Το είπα, δημιούργησε τον άνθρωπο με την ελευθερία επιλογής και είναι προφανές ότι ο άνθρωπος έκανε κακή χρήση αυτής της ελευθερίας. Απομακρύνθηκε από τον Θεό, δεν τον υπάκουσε στον παράδεισο και έπεσε κάτω από την κυριαρχία της αμαρτίας, έγινε σκλάβος του κακού. Αλλά, καθώς ο Θεός είναι αγάπη, αποφάσισε: «Θέλω να σώσω τον άνθρωπο». Και μέσα στην αγάπη του, απέστειλε τον Υιό του στη γη, τον Ιησού Χριστό – δεν χρειάζεται ένα μάθημα επάνω σε αυτό – και ο Ιησούς Χριστός έδωσε τη ζωή του για τη σωτηρία όλων, χωρίς εξαίρεση, χωρίς όρια. Έδωσε ελεύθερα τη ζωή του για όλους, έτσι ώστε, καθένας που το επιθυμεί, να μπορεί να απελευθερωθεί από την επήρεια του κακού. Το γεγονός είναι ότι, όλοι εκείνοι που αποφασίζουν να ακολουθήσουν τον Ιησού, μπορούν να λάβουν το βάπτισμα και με αυτό, ο Χριστός τους απελευθερώνει από το προπατορικό αμάρτημα και μπορούν έτσι να έχουν πρόσβαση στην κοινωνία με τον Θεό. Σκοπός του Θεού, είναι να μας οδηγήσει στην βασιλεία του – όχι μόνο να απελευθερώσει του ανθρώπους από τη σκλαβιά της αμαρτίας και την επιρροή του κακού –, θέλει να τους οδηγήσει στην βασιλεία του, εκεί όπου βασιλεύει εκ νέου, η τέλεια και αιώνια ελευθερία στον Θεό, αυτή που υπήρχε στη δημιουργία. Ο άνθρωπος θα είναι σε κοινωνία με τον Θεό, όπου θα είναι οριστικά και αιώνια ελεύθερος. Εν τω μεταξύ, ανάμεσα στη στιγμή της βάπτισής μας, – όπου απελευθερωθήκαμε, απαλλαχθήκαμε από το προπατορικό αμάρτημα – και την ημέρα όπου ο Κύριος θα επιστρέψει για να μας οδηγήσει στην τέλεια

και αιώνια ελευθερία, εκτυλίσσεται μια διαδικασία που θα αποκαλέσω «διαδικασία απελευθέρωσης», όπου ο Θεός θέλει να μας ελευθερώσει για να μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι, όπως ο άνθρωπος Ιησούς ήταν ελεύθερος κατά την διάρκεια της ζωής του εδώ στη γη. Και είναι το θέμα που, σε συμφωνία με τους Αποστόλους Περιφέρειας, πρότεινα για τον χρόνο αυτό: Ο Χριστός ελευθερώνει.

Θέλει να μας καταστήσει ελεύθερους στην αιώνια κοινωνία μαζί του, αλλά το επίκεντρο εφέτος, είναι: Ο Χριστός θέλει να μας απελευθερώσει σήμερα, κατά την διάρκεια της ζωής μας εδώ στη γη. Θέλει να μας ελευθερώσει, καθώς ο Ιησούς ήταν ελεύθερος άνθρωπος. Ο Ιησούς Χριστός ήταν ελεύθερος επειδή είπε: «Ο διάβολος, ο αντίπαλος, έρχεται, δεν έχει τίποτα σε μένα, δεν έχει κανένα δικαίωμα επάνω μου». Γιατί; Επειδή ο Χριστός δεν αμάρτησε ποτέ. Ως εκ τούτου, το κακό, ο διάβολος – ονομάστε τον όπως θέλετε – δεν είχε κανένα δικαίωμα επάνω του, από τη στιγμή που ο Ιησούς δεν είχε

διαπράξει καμία αμαρτία.

Ο Ιησούς Χριστός ήταν ένας άνθρωπος απαλλαγμένος από κάθε αμαρτία. Προφανώς για εμάς δεν μπορεί να ισχύει κάτι ανάλογο, επειδή, ότι και να κάνουμε, δεν μπορούμε να είμαστε χωρίς αμαρτία. Δεν είναι όμως κάτι δραματικό, επειδή ο Χριστός θέλει να μας απελευθερώσει. Μας προσφέρει την χάρη και τη συγχώρησή του και μας λέει: «Ακουσε, αν θέλεις να έλθεις σε μένα, αν δείχνεις μετάνοια, αν ζητείς συγγνώμη, μπορώ να σε απελευθερώσω από την ενοχή σου, μπορώ να διαγράψω τα λάθη σου και ως εκ τούτου, ο διάβολος δεν θα έχει πλέον, κανένα δικαίωμα επάνω σου. Η χάρη μου είναι μια τέλεια χάρη και, από τη στιγμή που σου συγχωρώ τις αμαρτίες, ο διάβολος δεν έχει πλέον κανένα δικαίωμα επάνω σου και γίνεσαι ένας άνθρωπος τελειώς ελεύθερος από κάθε αμαρτία».

Ο Χριστός, απαλλαγμένος από κάθε αμαρτία, θέλει να μας καταστήσει ελεύθερους. Ο Ιησούς Χριστός ήταν ένας ελεύθερος άνθρωπος, ήταν απόλυτα κύριος του εαυτού του. Βέβαια, ήταν ένας άνθρωπος, όπως όλοι μας. Είχε τις ίδιες ανάγκες με εμάς, φυσικές και ηθικές. Ήταν ένας άνθρωπος όπως όλοι μας, αλλά παρέμεινε κύριος του εαυτού του. Είχε αποφασίσει: «Είμαι ο αγαπημένος Υιός του Πατέρα. Για εμένα, αυτό που είναι σημαντικό, είναι να είμαι σε κοινωνία με τον Πατέρα· είναι σημαντικό για μένα να υπακούω στον Πατέρα· σημαντικό για μένα και στόχος μου, είναι να πάω στον Πατέρα. Πάνω απ' όλα, είμαι ο Υιός του Πατέρα μου». Ο διάβολος ήλθε και τον πείραξε, προσπαθώντας να του προτείνει χρήματα, δύναμη, εξουσία και δόξα, προσφέροντάς του τα μέσα για να ικανοποιήσει φυσιολογικές και φυσικές ανάγκες.

*Ο Θεός είναι
ελεύθερος, αλλά δεν
ενεργεί αυθαίρετα.
Είναι, πιστός, είναι
αξιόπιστος.*

Αλλά ο Ιησούς πάντα φρόντιζε να κάνει τη διαφορά, λέγοντας: «Περίμενε! Ναι, έχω ανάγκες, έχω κάποιο αριθμό αναγκών, έχω μια αποστολή να εκπληρώσω, χρειάζομαι αυτό και το άλλο... πριν από κάθε τι όμως, θέλω να διασώσω την κοινωνία μου με τον Πατέρα, είμαι πρώτα απ' όλα ο Υιός του Πατέρα μου και θέλω να επιστρέψω σε αυτόν». Κι ως εξ αυτού, δεν ήταν ποτέ σκλάβος της κατάστασής του. Παρέμεινε κύριος του εαυτού του και οι φυσικές του ανάγκες, οι ανάγκες της καθημερινής του ζωής, ποτέ δεν τον έκαναν σκλάβο τους.

Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει. Ναι, έχουμε στη ζωή μας ανάγκες. Πρέπει να φάμε, να πιούμε, χρειαζόμαστε να ντυθούμε, χρειαζόμαστε να επιτύχουμε στη ζωή μας: πρόκειται για μια απολύτως νόμιμη ανάγκη. Χρειαζόμαστε να επιτύχουμε, θέλουμε να συνειδητοποιήσουμε το ποιο είμαστε στη ζωή μας, να κρατάμε την θέση μας στην κοινωνία και να επιτυγχάνουμε σε πολλά πράγματα: είναι απολύτως νόμιμο. Ο Χριστός όμως, θέλει να μας βοηθήσει να μη γίνουμε σκλάβοι των υλικών πραγμάτων, να μη γίνουμε σκλάβοι της ανθρώπινης υπόστασής μας. Ο Χριστός διδάσκει να επιλέγουμε τις αληθινές προτεραιότητες. Ο Χριστός μας συμβουλεύει, μας βοηθά και μας ενισχύει. Και μας επιτρέπει να ανακαλύπτουμε: «Σίγουρα ναι, έχω ανάγκη αυτό, χρειάζομαι το άλλο, αλλά προσοχή! Δεν θα πρέπει να τίθεται σε αμφισβήτηση η κατάστασή μου ως παιδί του Θεού, δεν θα πρέπει να λεκιάζει τη σχέση μου με τον Θεό».

Αγαπητέ αδελφέ και αγαπητή αδελφή, ίσως είναι λίγο περίπλοκο, αλλά δεν είναι και κάτι το υπερβολικό. Σκέψου! Ποιος είσαι; Επιλέξαμε: είμαστε παιδιά του Θεού, δοθήκαμε στον Ιησού Χριστό, δεσμευθήκαμε να τον ακολουθούμε, θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό και θέλουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του. Αυτό είμαι εγώ. Και δεν πρέπει η ανθρώπινη υπόστασή μου, οι ανάγκες μου, τα πάθη μου, οι επιθυμίες μου να με οδηγήσουν να αρνηθώ τον εαυτό μου. Αυτός είμαι εγώ· εγώ που υποσχέθηκα πιστότητα στον Θεό, αυτός που θέλει να είναι σε κοινωνία με τον Θεό. Και οι ανάγκες μου, οι επιθυμίες μου, τα πάθη μου – όλα όσα αποτελούν την καθημερινότητά μου – δεν πρέπει να με οδηγήσουν, να με υποχρεώσουν να αρνηθώ τον εαυτό μου. Ο Θεός θέλει να μας απελευθερώσει, επιτρέποντάς μας, να είμαστε κύριοι του εαυτού μας. Ο Ιησούς Χριστός ήταν ένας άνθρωπος ελεύθερος, ήταν απόλυτα κύριος του πεπρωμένου του. Είχε αποφασίσει μια φορά για πάντα: «Προέρχομαι από τον Πατέρα και επιστρέφω στον Πατέρα».

Εάν παραμένω πιστός, ξέρω που θα με οδηγήσει ο δρόμος.

Μπορείτε να κάνετε ότι θέλετε, επιστρέφω στον Πατέρα και κανείς δεν θα με εμποδίσει».

Βίωσε ταλαιπωρίες, γνώρισε δοκιμασίες, δέχθηκε επιθέσεις, χλευάστηκε, προδόθηκε, πληγώθηκε, βασανίστηκε, θανατώθηκε, έπαθε όλα όσα θέλετε, αλλά τελικά δεν έγινε τίποτα. Ήξερε: «Ο Θεός θα με ελευθερώσει. Ο Θεός θα κάνει τα πάντα, για να μπορέσω να επιστρέψω κοντά του». Είχε αυτή την εμπιστοσύνη στον Θεό. Φοβόταν βέβαια τον πόνο, φοβόταν τον θάνατο. Το αντιλαμβανόμαστε διαβάζοντας το Ευαγγέλιο. Δεν βιάζετο προς τον θάνατο λέγοντας, ήρεμα: «Ναι, δεν πρόκειται για κάτι σοβαρό, θα περάσω κάποιες άσχημες στιγμές, αλλά...». Όχι, όχι, φοβόταν τον πόνο, φοβόταν τον θάνατο. Ήταν ένας άνθρωπος, ένας αληθινός άνθρωπος, όπως εσύ κι εγώ. Αλλά είχε αυτή την βεβαιότητα: «Ο Θεός θα με απελευθερώσει. Του παραμένω πιστός και έτσι θα ξέρω: μπορώ να εισέλθω στην βασιλεία του Πατέρα μου».

Δεν ήταν δούλος περιστάσεων και δοκιμασιών. Μέχρι το τέλος, παρέμεινε Κύριος του πεπρωμένου του. Έτσι ο Χριστός θέλει να μας καταστήσει ελεύθερους όσο ήταν κι εκείνος. Εμείς επίσης, μαστιζόμαστε από ταραχές, δοκιμασίες και επιθέσεις του κακού. Είμαστε θύματα του κακού που μας περιβάλλει, έχουμε να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό του Χριστού και όλες του τις προσπάθειες να μας χωρίσει από τον Θεό. Αλλά έχουμε αυτή τη διαβεβαίωση: «Αν παραμείνω πιστός, ο Θεός θα με οδηγήσει στο βασίλειό του και θα με ελευθερώσει». Κανείς δεν είναι πιο ισχυρός απ' αυτόν και ως εκ τούτου, ακόμη και αν δεν τον εκτιμούμε, φοβόμαστε τον πόνο, φοβόμαστε τον θάνατο, δεν μπορούμε να υποφέρουμε την αβεβαιότητα.

Ξέρουμε: «Όχι, αν παραμείνω πιστός, ξέρω που θα με οδηγήσει ο δρόμος. Θα τον ακολουθήσω μέχρι το τέλος». Και αυτό μας δίνει μια απίστευτη βεβαιότητα. Όταν όλος ο κόσμος ανησυχεί: « Αλλά τι θα γίνει; Τι θα συμβεί σε δέκα χρόνια; Που πάμε;» Ε, λοιπόν καλά, ξέρω που πηγαίνω, πηγαίνω στο βασίλειο του Θεού. Ναι, μπορεί να αρρωστήσω, ίσως θα πρέπει να πεθάνω – και αυτό δεν διασκεδάζει κανένα, απλά είναι φρικτό· καμία συζήτηση επάνω σε αυτό – αλλά, ναι το είπα, ξέρω ωστόσο ότι ξέρω ακόμη που πηγαίνουμε.

Ο Ιησούς Χριστός ήταν ένας εντελώς ελεύθερος άνθρωπος, επίσης και στις σχέσεις του με τον πλησίον του. Επέδειξε μια απίστευτη, για εκείνη την εποχή, ελευθερία. Χλεύαζε έντονα αυτά που έλεγαν οι άνθρωποι, κοροΐδευε έντονα την γνώμη της πλειοψηφίας, ακόμη και τις παραδόσεις. Δεν πίστευε, παρά μόνο ένα πράγμα: Οι άνθρωποι, όπως τους βλέπει ο Θεός, είναι ψυχές που ο Θεός αγαπά, που θέλει να τις σώσει. Ήταν ιδιαίτερα ελεύθερος – θέλω να σας το υπενθυμίζω - στη σχέση του με τις γυναίκες. Ήταν κάτι επαναστατικό για την εποχή του. Ναι, ο Ραββί, ο Κύριος, ο Διδάσκαλος, είχε γυναίκες ως μαθητές. Χρηματοδοτήθηκε ακόμη και από πλούσιες γυναίκες. Τους μιλούσε τελείως ελεύθερα· ήταν κάτι εντελώς νέο, το οποίο σήμερα υποτιμούμε τελείως. Ήταν επαναστατικό. Αναστήθηκε και οι πρώτοι στους οποίους εμφανίστηκε και τους έδωσε την εντολή να αναγγείλουν την Ανάστασή του, ήταν γυναίκες. Τελείως ελεύθερος σε αυτό το επίπεδο. Τελείως ελεύθερος σε σχέση με τα παιδιά· τα παιδιά, δεν ήταν τίποτα την εποχή εκείνη, δεν τα υπολόγιζαν – αμελητέα ποσότητα. Και τους είπε: «Όχι, όχι, αφήστε

τα παιδιά να έλθουν σε μένα». Τελείως ελεύθερος στη σχέση του με τους ξένους: ασχολήθηκε με μια γυναίκα από την Ελλάδα, ασχολήθηκε με τη Σαμαρείτισσα γυναίκα, ασχολήθηκε με τον Ρωμαίο εκατόνταρχο. Δεν τον ένοιαζε τι σκέφτονταν οι άλλοι· εκείνος έβλεπε εκεί μια ψυχή που ήθελε να σώσει. Τελείως ελεύθερος σε σχέση με τον αμαρτωλό. Δεν τον απασχολούσε τι θα έλεγαν οι άλλοι. Γι' αυτόν – σκεφτείτε τον Ζακχαίο - , ήταν μια ψυχή που ήθελε να σώσει ο Θεός. Τελείως ελεύθερος, χλεύαζε έντονα αυτά που σκέφτονταν οι άλλοι· εκείνος έβλεπε τον πλησίον του, όπως τον έβλεπε ο Θεός. Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει, όπως κι εκείνος ήταν ελεύθερος. Μας μαθαίνει να αγαπάμε, όπως αγάπησε κι εκείνος.

Ο Ιησούς Χριστός ήταν ελεύθερος άνθρωπος, είχε πλήρη εμπιστοσύνη στον Θεό και ήξερε: «Ο Πατέρας μου θα μου δώσει κάθε τι που είναι δικό του». Είχε επίγνωση για τον απόλυτο πλούτο του: «Ο Θεός μου θα μου δώσει κάθε τι που είναι δικό του και κάθε τι το δικό του, είναι και δικό μου». και έχοντας επίγνωση αυτού του πλούτου, ξαφνικά, ήταν τελείως ελεύθερος. Ήξερε πολύ καλά: «Αν κάποιος τώρα μου κάνει κακό, αυτό δεν θα με φέρει με τίποτα σε θέση να θέλω να εκδικηθώ, για να απαντήσω στο κακό με κακό. Δεν θα μου αποφέρει τίποτα παραπάνω». Ήταν πλήρης από αυτά που του είχε δώσει ήδη και θα του έδινε ο Πατέρας. Επομένως ήξερε πολύ καλά: «Η εκδίκηση και η τιμωρία δεν θα μου αποφέρουν τίποτα». Και επειδή είχε αυτό τον πλούτο, πάντα ήταν έτοιμος να συγχωρήσει, ακόμη κι εκείνους που τον σταύρωσαν: «Πατέρα συγχώρησέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν». Είχε αυτή την ελευθερία, επειδή ήξερε:

«Ο Πατέρας μου δίνει τα πάντα· είτε τιμωρηθεί αυτός τώρα, είτε όχι, αυτό δεν θα μου προσφέρει τίποτα. Έχω τα πάντα». Επομένως ήταν ελεύθερος να συγχωρήσει. Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει.

Το θέμα του περασμένου έτους: «Πλούσιοι στον Χριστό», δεν ξεχάστηκε, το κρατάμε στην καρδιά μας. Και αν έχουμε συνειδητοποιήσει πραγματικά τον πλούτο που μας προσφέρει ο Θεός, τότε, μπορεί να μας απελευθερώσει από την επιθυμία μας για εκδίκηση. Ξέρετε, οι άνθρωποι που θέλουν εκδίκηση – αυτή η άσβηστη δίψα για εκδίκηση· θέλουν να τιμωρηθεί ο άλλος, θέλουν να τον διαλύσει ο Θεός· πρέπει να υποφέρει, πρέπει να τιμωρηθεί. Ακόμη μια φορά, είναι μια άσβηστη δίψα, επειδή, ότι και αν συμβεί, ποτέ δεν θα είναι ικανοποιημένοι και τελικά, εκείνοι που φιλοδοξούν για εκδίκηση, συνειδητοποιούν ότι γίνονται σκλάβοι αυτού του πνεύματος. Και κάνουν ότι θέλει αυτό· ποτέ δεν βρίσκουν ειρήνη. Το αν ο ένοχος τιμωρείται από το δικαστήριο, ή το νόμο, είναι άλλο θέμα. Ανήκει στον τομέα της κοινωνικής ζωής· είναι τελείως εντάξει. Αλλά μιλάμε για τη σχέση μας με τον Θεό. Δεν ζητούμε από τον Θεό να τιμωρήσει τον ένοχο και να τον αποκλείσει από τη σωτηρία, είμαστε διατεθειμένοι να τον συγχωρήσουμε, επειδή δεν μας προσφέρει τίποτα να θέλουμε το κακό του και να ανταποκριθούμε στο κακό με κακό. Δίνουμε τώρα λογαριασμό: «Έχω τα πάντα· το πολύ, μπορεί να μου κλέψει την ειρήνη μου, το πολύ να κλέψει την ηρεμία μου. Αλλά, αν συγχωρήσω, θα είμαι πραγματικά ελεύθερος». Ο Χριστός θέλει να μας καταστήσει ελεύθερους, όπως ήταν κι εκείνος. Είσαι τόσο πλούσιος στον Χριστό, που μπορείς να επιτρέ-

ψεις στον εαυτό σου την πολυτέλεια της συγχώρησης. Μη γίνεσαι σκλάβος του πνεύματος της εκδίκησης. Ο Χριστός είχε αυτή την εμπιστοσύνη στον Θεό: «Ο Θεός μου δίνει όλα όσα χρειάζομαι».

Ήταν ελεύθερος από κάθε δέος, κάθε φόβο. Ήξερε: «Ο Θεός θα μου δώσει ότι χρειάζομαι». Και ξαφνικά, ήταν τέλεια διαθέσιμος να υπηρετήσει τον Θεό και τον πλησίον του. Ήταν ελεύθερος για υπηρεσία. Δεν καθόταν να υπολογίζει: «Ναι, αλλά αν κάνω αυτό, τι έχω να κερδίσω; Και αν κάνω αυτό, τι θα έχω ως αντάλλαγμα; Αν βοηθήσω αυτόν, τι θα κάνει για μένα; Ποιο είναι το πλεονέκτημα που μπορώ να έχω, ποιο είναι το κέρδος;». Όχι, τίποτα από όλα αυτά: Ήταν απόλυτα διαθέσιμος. «Υπηρετώ, επειδή θέλω να υπηρετήσω». Επειδή δεν φοβόταν πλέον για τον εαυτό του. Εμπιστευόταν τον Θεό. «Ο Θεός μου δίνει όλα όσα έχω ανάγκη, επομένως μπορώ να υπηρετήσω χωρίς κανένα φόβο, ότι μπορεί να χάσω το στιδήποτε». Ιδού μια ακόμη ελευθερία που ο Χριστός θέλει να μας δώσει. Εάν έχω τέλεια εμπιστοσύνη στον Θεό, ο Θεός μου δίνει αυτό που πραγματικά χρειάζομαι· η χάρη του, μου αρκεί. Έτσι γίνομαι διαθέσιμος να υπηρετήσω. Δεν φοβάμαι πλέον για τον εαυτό μου, δεν χρειάζεται να υπολογίζω: «Ναι, αλλά αν κάνω αυτό, αν δώσω τώρα αυτό στον καλό Θεό, αν κάνω το άλλο για τον πλησίον μου, τι θα λάβω ως αντάλλαγμα, δεν θα είμαι ο χαμένος της υπόθεσης;». Αυτός είναι ο σκλάβος· πρέπει πάντα να υπολογίζει. Και εκείνος που εμπιστεύεται τον Θεό, που έχει συνειδητοποιήσει όλα αυτά, που έχει συνειδητοποιήσει τον πλούτο του, είναι τελείως ελεύθερος να υπηρετήσει.

Και τέλος, ένα τελευταίο σημείο: Μέσα στα Ευαγγέλια, υπάρχουν πολλές αναφορές για τον Ιησού Χριστό, ότι μιλούσε ελεύθερα, ότι μιλούσε ανοικτά. Για μια ακόμη φορά, αδιαφορούσε έντονα για το πώς αντιδρούσαν οι άλλοι στους λόγους του. Ήλθε για να αναγγείλει το Ευαγγέλιο, το θέλημα του Πατέρα του. Είτε αυτό αρέσει, είτε όχι, είπε: «Ίδού. Έτσι έχουν τα πράγματα!».

Όλα αυτά του προκάλεσαν πολλούς μελαδές, επειδή οι άνθρωποι διαφωνούσαν. Εκνεύριζε τους Φαρισαίους, αλλά αυτό δεν ένοιαζε τον Ιησού. «Αυτή είναι η αλήθεια», ή: «Αυτό είναι το θέλημα του Πατέρα μου». Εδώ επίσης, ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει. Ξέρω λοιπόν ότι βρίσκομαι εδώ, στην Γαλλόφωνη Ελβετία, όπου τα πράγματα λαμβάνουν χώρα πάντα με ειρηνικό τρόπο. Όλοι οι άνθρωποι είναι καλοί, όλος ο κόσμος είναι όμορφος... Αλλά αυτό δεν αποτελεί εμπόδιο: Σήμερα ο καθένας έχει το δικαίωμα να πει το στιδήποτε. Κάποιος μπορεί να εκφράσει δημόσια τις πιο παράλογες ιδέες του, τις απόψεις – θα το πω διπλωματικά – τι πιο εκτός τόπου και χρόνου, τις μεγαλύτερες ανοησίες. Θα μπορούσε κάποιος να πει: «Ναι, αλλά αυτή είναι η ελευθερία της έκφρασης: ο καθένας έχει το δικαίωμα να εκφράζεται». Το σέβομαι. Τη στιγμή αυτή όμως, πρέπει επίσης να αποδεχθούμε ότι εμείς, οι χριστιανοί, λέμε επίσης αυτό που σκεπτόμαστε. Και ότι διακηρύττουμε την προσήλωσή μας στις αξίες του Ευαγγελίου και το σεβασμό μας σε αυτό. Ίσως αυτό να μην αποτελεί πρόβλημα για την Ελβετία, αλλά σε άλλες χώρες, αυτό έχει αρχίσει να γίνεται πρόβλημα. Όλος ο κόσμος μπορεί να λέει αυτό που σκέπτεται, αλλά όταν ένας χριστιανός λέει: «Ναι, αλλά περιμένετε, η αγάπη του πλησίον, η συγχώρηση, η τιμότητα, είναι το ίδιο σημαντικά...», είναι σωστά, αν δεν τον στήσουν στον τοίχο. Αυτό δεν είναι σωστό. Και εδώ επίσης, ο Χριστός ήθελε να μας ελευθερώσει, δίνοντάς μας θάρρος, λέγοντας: «Ανάγγελλε τα σχέδιά σου. Δεν σου ζητώ να μεταστρέψεις όλο τον κόσμο, αλλά θα πρέπει να ακούγεται η φωνή του Ευαγγελίου. Τέλος πάντων, κάποιος πρέπει να πει: Όχι αυτό δεν μπορεί να γίνεται, δεν μπορούμε να μιλάμε έτσι. Δεν συμφωνώ· δεν μπορούμε να ενεργούμε με αυτό τον τρόπο.

Η άποψη αυτή δεν είναι συμβατή με το Ευαγγέλιο. «Εγώ, αγαπώ τον Ιησού και τον ακολουθώ και σας ζητώ να σεβαστείτε την πίστη μου. Δεν θέλω τώρα να είμαι ένας πολιτικός ηγέτης ή να κάνω επαναστατικά πράγματα, αλλά – συγχωρείστε με που το λέω έτσι –, ως υπεύθυνος της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, νομίζω ότι μπορώ να πω ότι περιμένουμε από τον κόσμο να σέβεται επίσης, την πίστη και τις πεποιθήσεις μας». Η ελευθερία του καθενός υπάρχει μόνον όταν και ο άλλος είναι εξίσου ελεύθερος. Και θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, έτσι ώστε να ακούγεται η φωνή του Ευαγγελίου. Δεν αποθαρρύνουμε, δεν φοβόμαστε να δείχνουμε ότι ακολουθούμε τον Χριστό. Και εδώ επίσης, ο Χριστός θέλει να μας

ελευθερώσει. Ας μη φοβόμαστε να μιλήσουμε ανοικτά για την προσήλωσή μας στο Ευαγγέλιο και στις αξίες του.

Ο Χριστός ήταν ελεύθερος. Μας ελευθέρωσε από το προπατορικό αμάρτημα, διαμέσου του βαπτίσματος. Θέλει να μας καταστήσει ελεύθερους όπως είναι αυτός. Θέλει να μας χορηγήσει την χάρη του, να μας απελευθερώσει, να μας απαλλάξει από το βάρος της αμαρτίας, που μολύνει τη σχέση μας με τον Θεό, που προκαλεί μια δυσαρέσκεια, κατήφεια, θλίψη. Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει. Δεν πρέπει να είμαστε σκλάβοι της ανθρώπινης υπόστασής μας. Ναι, έχουμε επιτακτικές ανάγκες στην ανθρώπινη ζωή μας, αλλά πριν απ' όλα θέλουμε να παραμείνουμε αυτό που είμαστε. Είμαστε παιδιά του Θεού, έχουμε δοθεί στον Ιησού, έχουμε δεσμευθεί να τον ακολουθούμε και σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να τον αρνηθούμε. Ότι και να συμβεί, όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα. Αποφασίσαμε: «Θέλουμε να εισέλθουμε στο βασίλειο του Θεού και ο Χριστός θέλει να μας δώσει αυτή την ελευθερία, να είμαστε κύριοι του πεπρωμένου μας».

Ούτε ο θάνατος, ούτε ο πόνος, ούτε οι δοκιμασίες, ούτε οι ταλαιπωρίες δεν πρέπει να μας εμποδίσουν. Αν παραμένουμε στο χέρι του Χριστού, όλα αυτά δεν θα μας εμποδίσουν να επιτύχουμε το στόχο μας. Ο Χριστός θέλει να μας κάνει ελεύθερους στη σχέση μας με τους άλλους, χωρίς να μας κάνει αφελείς ή αδύναμους, αλλά σε ισχυρά όντα που είναι ικανά να αγαπήσουν τον πλησίον μας, ώστε να ξέρει: «ο Θεός θέλει να τον σώσει. Τον σέβομαι. Είναι ένα ον, μια ψυχή που ο Θεός θέλει να σώσει. Ο Ιησούς πέθανε γι' αυτήν». Ο Χριστός θέλει να μας καταστήσει τέλεια ελεύθερους στη σχέση μας με τους άλλους, θέλει να μας κάνει ελεύθερους στον τρόπο που υπηρετούμε. Είμαστε διαθέσιμοι, μπορούμε να τον υπηρετήσουμε χωρίς υπολογισμούς, χωρίς τίποτα· μπορούμε να το κάνουμε. Είμαστε ελεύθεροι να συγχωρούμε, ξέροντας ότι η εκδίκηση και η τιμωρία του άλλου, δεν θα μας προσφέρει καμία ικανοποίηση. Μόνο θα μας εμποδίσει. Είμαστε διατεθειμένοι να συγχωρούμε και θέλουμε να μιλάμε ελεύθερα και ανοικτά για την προσήλωσή μας στον Ιησού Χριστό. Μαζί με τον Χριστό, μπορούμε να είμαστε απόλυτα ελεύθεροι.

Απόσπασμα μιας θείας λειτουργίας του Πρωταποστόλου

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ο Ιησούς Χριστός μας καθιστά ελεύθερους, ελευθερώνοντάς μας από την ενοχή μας και τη δουλεία της αμαρτίας, επιτρέποντάς μας να αγαπάμε χωρίς όρους και να κάνουμε το καλό, επιτρέποντάς μας να είμαστε Κύριοι του πεπρωμένου μας και οδηγώντας μας στη δόξα του.

Σχετικά με την βασιλεία του Θεού, σήμερα και στο μέλλον

«Είναι ο Ιησούς που βασιλεύει στο Έργο του – επομένως ας προσέξουμε να συμπεριφερόμαστε ως ηγεμόνες». Αυτά είναι τα αξιοσημείωτα λόγια που εξέφρασε ο Πρωταπόστολος κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Σαν Ντομίνγκο. Αναδρομικά.

Το νησί Ισπανιόλα βρίσκεται ανάμεσα στον Ατλαντικό και την Καραϊβική και είναι το δεύτερο μεγαλύτερο νησί στις Μεγάλες Αντίλλες. Αποτελείται από δύο κράτη: τη Δομινικανή Δημοκρατία και την Αϊτή. Το Σάββατο 22 Ιουνίου 2019, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Σαν Ντομίνγκο, την πρωτεύουσα της Δομινικανής Δημοκρατίας. Όλα τα μέλη της Εκκλησίας στην χώρα, προσκλήθηκαν για την περίπτωση.

Ο Πρωταπόστολος εξήγησε την ταξινόμηση του βιβλικού λόγου με τον ακόλουθο τρόπο: Όταν ο Κύριος προσευχόταν με τους μαθητές του, εκείνοι αναγνώρισαν ότι κάτι το ιδιαίτερο συνέβαινε. Γι' αυτό μια ημέρα, του έθεσαν το ερώτημα: «Πες μας Κύριε, πώς πρέπει να προσευχόμαστε;». Ο Κύριος τους δίδαξε την προσευχή του Πατέρα μας και τους προέτρεψε να προσεύχονται με τον ίδιο τρόπο. Στην αρχή απευθυνόμαστε στον Θεό και τον επαινούμε. Το

πρώτο αίτημα ωστόσο, είναι: «Ας έλθει η βασιλεία σου». «Έτσι ο Ιησούς κατέδειξε μια σαφή προτεραιότητα». Ο Υιός του Θεού δεν ήλθε στον κόσμο για να πραγματοποιήσει θαύματα, ούτε και για να επιλύσει όλα τα προβλήματα. Ήλθε για να σώσει τους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στην βασιλεία του Θεού. Αυτή είναι η σωτηρία. «Και όταν προσευχόμαστε «Ας έλθει η βασιλεία σου», αναγνωρίζουμε αυτήν την αρχή: Ο Ιησούς θέλει να μας σώσει και να μας οδηγήσει στην βασιλεία του. Θέλει να μας σώσει, δεν θέλει να μας θεραπεύσει, ούτε να μας πλουτίσει».

Η επερχόμενη βασιλεία του Θεού

Φυσικά, εξήγησε ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας, το αίτημα αυτό που προκύπτει από την προσευχή του Κυρίου, αναφέρεται κατά πρώτον στην επερχόμενη

Την Παρασκευή 21 Ιουνίου 2019, ο Πρόεδρος της Εκκλησίας συνάθροισε τους Αποστόλους και τους επισκόπους του νησιού Ισπανιόλα. Το Σάββατο και την Κυριακή τέλεσε δύο θείες λειτουργίες με τους αδελφούς και τις αδελφές: την μία στο Σαν Ντομίνγκο και την άλλη στην Λεογκάν.

βασιλεία του Θεού. Για τους χριστιανούς, σήμερα, το κείμενο υπογραμμίζει την πεποίθηση, σύμφωνα με την οποία ο Θεός επιθυμεί να ελευθερώσει τους ανθρώπους από την υπηρεσία του κακού, για να τους οδηγήσει στην βασιλεία των ουρανών. Επομένως, είναι ένας αποδεκτός στόχος, να αποτελούν μέρος της Νυμφίας που ο Χριστός θα αφήσει να εισέλθει στην βασιλεία του, κατά την επιστροφή του. Τέλος, σημαίνει να ζούμε στην αιώνια βασιλεία του Θεού, στη νέα δημιουργία, που θα δημιουργήσει ο Θεός, για να αντικαταστήσει αυτή που θα έχει χαθεί, εξ αιτίας της αμαρτίας των ανθρώπων.

Η παρούσα βασιλεία του Θεού

Ωστόσο, και ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ έδωσε ιδιαίτερη έμφαση σε αυτό, κατά την διάρκεια του κηρύγματός του, η βασιλεία του Θεού είναι επίσης μια εικόνα που παραπέμπει στην παρουσία του Ιησού Χριστού, ανάμεσα στους ανθρώπους. Όποιος έχει αναγεννηθεί με νερό και Πνεύμα, μπορεί να συμμετέχει σε αυτή την παρουσία, αν ξέρει ότι εξαρτάται απόλυτα από την χάρη και ότι δεν μπορεί να αξίζει τη σωτηρία από τα δικά του έργα, εάν επιτρέπει στον Θεό να βασιλεύει σ' αυτόν και ότι οφείλει να εργάζεται σήμερα για τη σωτηρία του.

Τι σημαίνει αυτό για εμάς;

Κατόπιν, συνέχισε ο Πρωταπόστολος, η παρουσία και η βασιλεία του Ιησού Χριστού ξεχύνονται σε κάθε κοινότητα:

- «Η βασιλεία του Ιησού δεν είναι του κόσμου αυτού – η κύρια αποστολή της Εκκλησίας είναι η προετοιμασία ενόψει της επιστροφής του Κυρίου. Και ποτέ δεν ξεχνάμε: αυτό που ο Ιησούς επιθυγ-

χάνει στους κόλπους του Έργου του, είναι πολύ πιο σημαντικό από αυτό που εμείς κάνουμε!».

- «Ο Ιησούς βασιλεύει στο Έργο του – είμαστε όλοι στην υπηρεσία του και στην υπηρεσία του καθενός προς τον άλλον. Γι' αυτό, προσέχουμε να συμπεριφερόμαστε ως κυρίαρχοι».
- «Το να ζούμε μαζί, υπόκειται στο νόμο του Ιησού – συμβάλλουμε στο να κάνουμε να βασιλεύουν η αγάπη, η υπομονή και η χάρη, στην καρδιά της κοινότητάς μας»
- «Ας έχουμε εμπιστοσύνη: < Μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο· επειδή, ο Πατέρας σας ευδόκησε να σας δώσει τη βασιλεία >», (Λουκάς 12:32).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Λουκάς 11 : 2β :

« Ας έρθει η βασιλεία σου! »

- Ο Θεός βασιλεύει στην Εκκλησία του και σε μας.
- Περιμένουμε την επερχόμενη βασιλεία του Θεού
- Θέλουμε, ο Ιησού να βασιλεύει μέσα στις καρδιές μας.
- Είμαστε αποφασισμένοι να καταστήσουμε την παρουσία του Ιησού στη συνάθροισή μας, όλο και περισσότερο αντιληπτή.

Περισσότεροι από 4500 πιστοί συνενώθηκαν στην κεντρική εκκλησία της Λουσάκα, για να συμμετέχουν στην θεία λειτουργία του Πρωταποστόλου

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Ζάμπια

Η σωστή επιλογή: Ο Θεός παραμένει προτεραιότητά μας

« Ας με βοηθήσει ο Θεός » – είναι μια κραυγή που ακούγεται συχνά, ακόμη και με δυνατή φωνή, σε στιγμές που λαμβάνονται αποφάσεις. Κατά την θεία λειτουργία που τέλεσε στην Λουσάκα (Ζάμπια), ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ επικαλέστηκε αυτές τις στιγμές στο κήρυγμά του, εξηγώντας το πόσο χρήσιμες είναι.

Είναι το πασίγνωστο αίτημα που προέρχεται από το Πατέρα μας: «Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό» (Ματθαίος 6:13α) που ήταν στο επίκεντρο του κηρύγματος, στις 21 Ιουλίου 2019. Επικαλείται το αίτημα που γίνεται στον Θεό, να οδηγή την Εκκλησία σήμερα και να βοηθάει, εξήγησε ο πρόεδρος της Εκκλησίας. Επειδή οι μαθητές του Κυρίου ήταν σε θέση να παρατηρούν τον Ιησού, κάποιες στιγμές να αποσύρεται για να κάνει μια σιωπηλή προσευχή εκείνη την εποχή. Και παρατηρούσαν ότι κάθε φορά επέστρεφε ενισχυμένος, μετά από κάθε μια από αυτές τις προσευχές. Έφτασαν στο συμπέρασμα ότι οι προσευχές του Κυρίου τους ήταν ενός ξεχωριστού είδους και του ζήτησαν: «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε». Και τότε προσευχήθηκε μαζί τους, το Πατέρα μας.

Οι πειρασμοί οδηγούν σε αποφάσεις

Ένα από τα μέρη της προσευχής του «Πατέρα μας» λέει το εξής: «Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό». Κατ' αρχάς, αυτό μοιάζει κάπως περίεργο, παραδέχθηκε ο Πρωταπόστολος. «Ο Θεός οικοδομεί μια παγίδα, στην οποία θα πρέπει να πέσουμε;». Η απάντησή του: «Οπωσδήποτε όχι. Ο Θεός δεν επιθυμεί

Να πέφτουμε στην αμαρτία, αλλά μας θέλει να την υπερνικήσουμε!». Αποστολή μας είναι να μιλάμε ενάντια στην αμαρτία, με τη δική μας θέληση. Αυτό απαιτεί ένα αγώνα, αλλά, χωρίς μάχη δεν υπάρχει νίκη. «Πρέπει λοιπόν να πέσουμε σε πειρασμό για να νικήσουμε. Οφείλουμε να επιλέξουμε τον Θεό και να απαρνηθούμε το κακό. Για το λόγο αυτό στην προσευχή μας προφέρουμε αυτή την φράση». Πίσω από αυτήν κρύβεται η επιθυμία, σύμφωνα με την οποία ο Θεός μας αφήνει να κάνουμε μια σαφή και ξεκάθαρη επιλογή, – υπέρ του και εναντίον της αμαρτίας. Γι' αυτό ικετεύουμε για την βοήθειά του, την αρωγή του, τη δύναμή του: «Κύριε, βοήθησέ μας να κάνουμε τη σωστή επιλογή και να υπερνικήσουμε την αμαρτία».

Όταν ο Ιησούς ήταν στην έρημο ...

Ο Πρωταπόστολος αφιέρωσε ένα μεγάλο μέρος από το κήρυγμά του, στο να εξηγήσει στο εκκλησίασμα τον πειρασμό του Κυρίου μέσα στην έρημο. Ο ίδιος ο Ιησούς αντιμετώπισε τον πειρασμό, ο ίδιος επίσης έπρεπε να αντισταθεί στην αμαρτία, ως άνθρωπος. Ο ίδιος επίσης, ως άνθρωπος, όφειλε να επιλέξει τον Θεό απέναντι στο κακό.

Αριστερά: Ο Απόστολος Περιφέρειας Τσαρλς Νταντούλα, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, συνταξιοδοτήθηκε. Επάνω: Ο Πρωταπόστολος όρισε την Κουμπούμπα Σόκο (Kububa Soko) νέο Απόστολο Περιφέρειας για τη Ζάμπια, το Μαλάουι και τη Ζιμπάμπουε.

Η σκηνή του πειρασμού στην έρημο αποτελείται από πολλά μέρη. Πρώτα απ' όλα, υπήρξε η μάχη κατά της πείνας, εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Η Αγία Γραφή αναφέρει για 40 ημέρες και 40 νύχτες. Έτσι λοιπόν, ο πρώτος πειρασμός ήταν: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες σε τούτη την πέτρα να γίνει ψωμί!» (απόσπασμα από τον Λουκά 4:3). Έτσι το κακό αμφισβήτησε την θεϊκή του υιοθεσία, συνέχισε το κήρυγμα. Και σήμερα, κάποιες φορές ζούμε παρόμοιες καταστάσεις: οι δύσκολες καταστάσεις θα μπορούσαν να μας ωθήσουν να αμφισβητήσουμε την αγάπη του Θεού. «Επομένως, ικετεύουμε τον Θεό να μας βοηθάει να υπερνικάμε την αμφιβολία και να τον εμπιστευόμαστε».

Προτεραιότητά μας είναι η σωτηρία

Δεύτερος πειρασμός: Ο Ιησούς είδε τα πλούτη του κόσμου. Ο κακός ήθελε να του τα προσφέρει αν του υποτασσόταν (Λουκάς 4:6-7). Ο Ιησούς ωστόσο, τον απέρριψε. Κι εμείς επίσης, μερικές φορές βλέπουμε την επιτυχία των ασεβών, εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Θα μπορούσαμε τότε να μπούμε στον πειρασμό όπως εκείνοι και να καταφύγουμε στην αμαρτία για να πραγματοποιήσουμε τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. «Κι όμως, εμείς προτιμούμε να ζητούμε την βοήθεια του Θεού για να υπερνικάμε την αμαρτία».

«Ακολουθούμε τον Χριστό επειδή θέλουμε να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού. Ο Θεός είναι η προτεραιότητά μας», επισήμανε ο Πρωταπόστολος κατά την διάρκεια της ομιλίας του. Προφανώς, ο άνθρωπος μπορεί να προσεύχεται στον Θεό, να του

χορηγεί το καθημερινό του ψωμί και να παρακολουθεί την επίγεια ύπαρξή του. «Παρ' όλα αυτά, δεν είναι αυτή η απόλυτη προτεραιότητα στην προσευχή μας». Επειδή: «Δεν είμαστε εδώ για να γίνουμε πλούσιοι, αλλά για να υπηρετούμε τον Κύριο και τον πλησίον μας». Και εξακολούθησε: «Ζητούμε βοήθεια από τον Θεό για να κάνουμε τη σωστή επιλογή. Προτεραιότητά μας είναι η σωτηρία της ψυχής μας!»

Μερικές φορές ξεχνάμε ότι είμαστε εκλεγμένοι για μια ιδιαίτερη αποστολή: «Ο Θεός σε κάλεσε για να υπηρετήσεις, εδώ στη γη και στην επερχόμενη βασιλεία της ειρήνης. Εκλεχθήκαμε για να υπηρετούμε την Εκκλησία του και τον πλησίον μας».

Οφείλουμε να εκπληρώνουμε το δικό του θέλημα και όχι το δικό μας

Τρίτος πειρασμός: Τέλος, ο διάβολος πρότεινε στον Ιησού να πέσει από την κορυφή του ναού, έτσι ώστε να τον αρπάξουν οι άγγελοι, όπως αναφέρεται στην Αγία Γραφή, (Λουκάς 4:9-11). Για μια φορά ακόμη, ο Ιησούς αρνήθηκε να πειράξει τον Θεό. Ήξερε ότι αυτός δεν ήταν ο τρόπος που ο Θεός θα ήθελε για να προσελκύσει τους ανθρώπους. Δεν ήθελε να επιβάλει το θέλημά του στον Θεό, εξαναγκάζοντάς τον να παρέμβει.

«Δεν επιδιώκουμε να επιβάλλουμε το θέλημά μας στον Θεό», ήταν το συμπέρασμα που συνάγεται από το κήρυγμα του Πρωταποστόλου. «Προφανώς, η Αγία Γραφή μας λέει ότι ο Θεός ευλογεί εκείνους που τον υπακούν και απαντά στις προσευχές των δικαίων. Όμως, οι προσευχές και η υπακοή μας δεν υποχρεώνουν τον Θεό να κάνει αυτό που θέλουμε!». Αντί γι' αυτό, οφείλουμε να προσευχόμαστε στον Θεό, να μας χορηγεί τις δυνάμεις για να νικήσουμε το δικό μας θέλημα, όπως το έκανε και ο Κύριος: «...όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ», (Ματθαίος 26:39).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ματθαίος 6:13α

«Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό».

Ζητούμε από τον Θεό να μας βοηθήσει να ξεπερνάμε την αμφιβολία, την αμαρτία και το δικό μας θέλημα.

Ζητούμε από τον Θεό να μας βοηθάει να κάνουμε την επιλογή να δίνουμε προτεραιότητα στη σωτηρία, να υπηρετούμε τον Θεό και να αγαπάμε τον πλησίον μας.

Κανείς δεν θα έπρεπε να χάνει την αίσθηση της αγάπης!

Όταν η αγάπη θεωρείται ότι είναι μια επώδυνη υποχρέωση, κάτι δεν πάει καλά με την κατανόηση του Ευαγγελίου. Αντίθετα: η αγάπη είναι το πρότυπο δράσης ανάμεσα στους ανθρώπους, σημειώνει ο Πρωταπόστολος σε μια θεία λειτουργία.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Δυτικού Ειρηνικού

Στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2019, ο διεθνής Πρόεδρος της Εκκλησίας βυθίστηκε στον κόσμο της Ωκεανίας. Πρώτος σταθμός στο ταξίδι του, στο πεδίο δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας του Δυτικού Ειρηνικού, ήταν η Σαμόα. Την Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2019, τέλεσε την θεία λειτουργία στο συνεδριακό κέντρο Τάττε στην Άπια, με την παρουσία του επικεφαλής της χώρας και της συζύγου του. Το κεντρικό στοιχείο του κηρύγματος ήταν η αδελφική αγάπη, για την οποία μιλάει ο Απόστολος Παύλος.

Ο Απόστολος Παύλος είχε ήδη αναλάβει την αποστολή του, που ήταν να προετοιμάσει την Εκκλησία ενόψει της επιστροφής του Χριστού, πολύ στα σοβαρά, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, στην αρχή του κηρύγματός του. Δίδαξε μια πίστη που αντέχει ακόμη και σε δύσκολες καταστάσεις, σε πειρασμούς και δοκιμασίες. «Πίστη

είναι να εμπιστεύεσαι τον Θεό!» ακόμη και όταν κάποιος δεν αντιλαμβάνεται την αγάπη του, δεν αισθάνεται τίποτα από την παντοδυναμία του, εξήγησε ο Πρωταπόστολος.

Η αδελφική αγάπη ως κριτήριο

Ο Παύλος εξήγησε επίσης στους πιστούς τη σημασία της μεταξύ τους αδελφικής αγάπης. Υπενθύμισε ότι ο νόμος αυτός δεν ήταν δική του ιδέα, αλλά αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. «Με άλλους όρους: η αγάπη αυτή είναι ένας κανόνας, ένα κριτήριο. Και το σημείο αναφοράς για την πνευματική ωριμότητα». Επειδή ο Θεός δεν κοιτάζει τα έργα, αλλά την αγάπη. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ: «Δεν είμαι βέβαιος ότι κάθε παιδί του Θεού το έχει καταλάβει αυτό». Ο καλύτερος τρόπος να στοχεύουμε την αδελφική αγάπη, είναι να μιμούμαστε το παράδειγμα του Ιησού Χριστού: «Μιμούμαστε τον Ιησού Χριστό. Μας λέει πως μπορούμε να το κάνουμε αυτό.

Αποδέχστε αμοιβαία ο ένας τον άλλον !

Επιθυμία του Ιησού είναι ότι όλοι εκείνοι που τον ακολουθούν να αγαπούν ο ένας τον άλλον, όπως και εκείνος τους αγαπά, παρατήρησε ο πρόεδρος της Εκκλησίας. «Πραγματικά, θα είχε πολλούς λόγους να μου πει ότι δεν με αποδέχεται. Παρ' όλα αυτά δεν το λέει. Λέει μόνο:

«Έλα, είσαι ευπρόσδεκτος!». Και μέσα στην κοινότητα θα πρέπει να εφαρμόζεται το ίδιο πράγμα: «Αποδέξου την αδελφή σου, τον αδελφό σου, όπως είναι! Μην του επιβάλλεις όρους». Αντί γι' αυτό, οι αδελφοί και οι αδελφές οφείλουν να αλληλοϋποστηρίζονται, να έχουν χρόνο ο ένας για τον άλλον, να μοιράζονται τις έγνοιες και την χαρά και να συγχωρούν αμοιβαία ο ένας τον άλλον. Ο Ιησούς αγάπησε τους μαθητές του, ακόμη και αν δεν απόκτησε από αυτούς, όλα όσα επιθυμούσε – κάποιες φορές τον απογοήτευσαν ή τον πρόδωσαν. Παρ' όλα αυτά, ποτέ δεν τους θεώρησε ως ένα βάρος. «Ευχαρίστησε τον Θεό για τους αδελφούς του».

Αυτό επίσης θα πρέπει να εφαρμόζεται και σήμερα. «Μερικές φορές λέμε ότι μας αρέσει να είμαστε μέλη της κοινότητας, αλλά ταυτόχρονα, διαμαρτυρόμαστε για τους περίπλοκους ανθρώπους που βρίσκονται στο πλευρό μας». Κοιτάζουμε τότε τις αδυναμίες τους, αντί να τους αγαπάμε με όλη μας την καρδιά, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος.

Την ίδια στιγμή παραδέχθηκε ότι υπήρχε ήδη πολλή αγάπη σε πολλές κοινότητες σε όλο τον κόσμο. «Πολλά πράγματα έχουν γίνει από αγάπη του ενός για τους άλλους». Είναι επίσης σημαντικό και μπορεί να αναπτυχθεί ακόμη περισσότερο. «Κανείς δεν θα έπρεπε να χάνει την αίσθηση της αγάπης!». Στη σύγχρονη κοινωνία, συχνά εφαρμόζονται άλλοι νόμοι που είναι περισσότερο εγωιστικοί. «Υπάρχει πάντα το για μένα, για τις ιδέες μου, τις επιθυμίες μου, τις ανάγκες – πάντα μόνο το εγώ, εγώ, εγώ». Για να μπορούμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε μέσα σε μια τέτοια κοινωνία, μας πρέπει να αυξάνουμε στην αγάπη, για να μη γίνουμε, με τη σειρά μας, εγωιστές. «Θυμόμαστε λοιπόν ότι αυτό που ξέρουμε για την αγάπη του Χριστού, είναι πολύ πιο σημαντικό από αυτό που ξέρουμε για τον πλησίον μας!».

Είναι γι' αυτό που εργαζομαι

«Και ποιο είναι επομένως το ουσιαστικό στοιχείο της αδελφικής αγάπης;», ρώτησε ο Πρωταπόστολος: να χαιρόμαστε για τη σωτηρία του Ιησού Χριστού, που αφορά όλους τους ανθρώπους, δηλαδή «τον πλησίον μας». «Ευχή μου είναι να εισέλθουν όλοι οι άνθρωποι στην βασιλεία του Θεού και γι' αυτό προσπαθώ. Γι' αυτό εργαζομαι και γι' αυτό προσεύχομαι! Ας βοηθάμε ο ένας τον άλλον, για να επιτύχουμε το στόχο μας!».

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ και ο Αρχηγός του κράτους Va'aletoa Sualauvi, Συναντήθηκαν μετά την θεία λειτουργία, για μια συνέντευξη..

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Α' Θεσσαλονικείς 4 : 9 :

« Μάλιστα, για τη φιλαδελφία, δεν έχετε ανάγκη να σας γράφω· επειδή, εσείς οι ίδιοι είστε θεοδίδακτοι στο να αγαπάτε ο ένας τον άλλον ».

Ο Θεός απαιτεί να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, όπως κι εκείνος μας αγαπά. Η αδελφική αγάπη εκφράζεται στην ανοχή, την κοινή χρήση, τη συγχώρηση, την υποστήριξη και την ευγνωμοσύνη. Μπορούμε και οφείλουμε να συνεχίσουμε να αυξανόμαστε στην αδελφική αγάπη.

Το θαύμα της Πεντηκοστής

Σύμφωνα με τις Πράξεις των Αποστόλων 2:1-47

Πενήντα μέρες μετά το Πάσχα, την Πεντηκοστή, οι Απόστολοι συγκεντρώθηκαν σε ένα σπίτι στην Ιερουσαλήμ μαζί με τις γυναίκες και τους άνδρες που ακολουθούσαν τον Ιησού. Περιμένουν να έλθει επάνω τους η δύναμη του Αγίου Πνεύματος, όπως τους είχε πει ο Ιησούς.

Ξαφνικά από τον ουρανό έρχεται ένας θόρυβος που μοιάζει με μια μεγάλη καταιγίδα, γεμίζοντας όλο το σπίτι. Γλώσσες, παρόμοιες με γλώσσες φωτιάς, κάθισαν στον καθένα από αυτούς ξεχωριστά και οι μαθητές γέμισαν από Άγιο Πνεύμα. Τους έκανε να διηγούνται σε διάφορες γλώσσες, τα μεγάλα έργα του Θεού.

Ταυτόχρονα, προσκυνητές που έρχονται από την Μεσοποταμία, την Ασία, την Αίγυπτο, την Λιβύη και την Ρώμη παραμένουν στην πόλη. Ταξίδεψαν για να έλθουν και να δώσουν τις προσφορές τους στο ναό της Ιερουσαλήμ.

Πολλοί από τους προσκυνητές έρχονται μπροστά στο σπίτι, όπου οι μαθητές, πλήρεις από Άγιο Πνεύμα, τους μιλούν. Και διαπιστώνουν ένα εκπληκτικό πράγμα: ο καθένας από αυτούς ακούει το μήνυμα στη δική του γλώσσα.

Οι ακροατές αναρωτιούνται: «Πώς είναι δυνατόν ένα τέτοιο πράγμα; Όλοι αυτοί οι άνδρες δεν είναι από την Γαλιλαία; Πώς μπορούν ξαφνικά να μιλούν άλλες γλώσσες;».

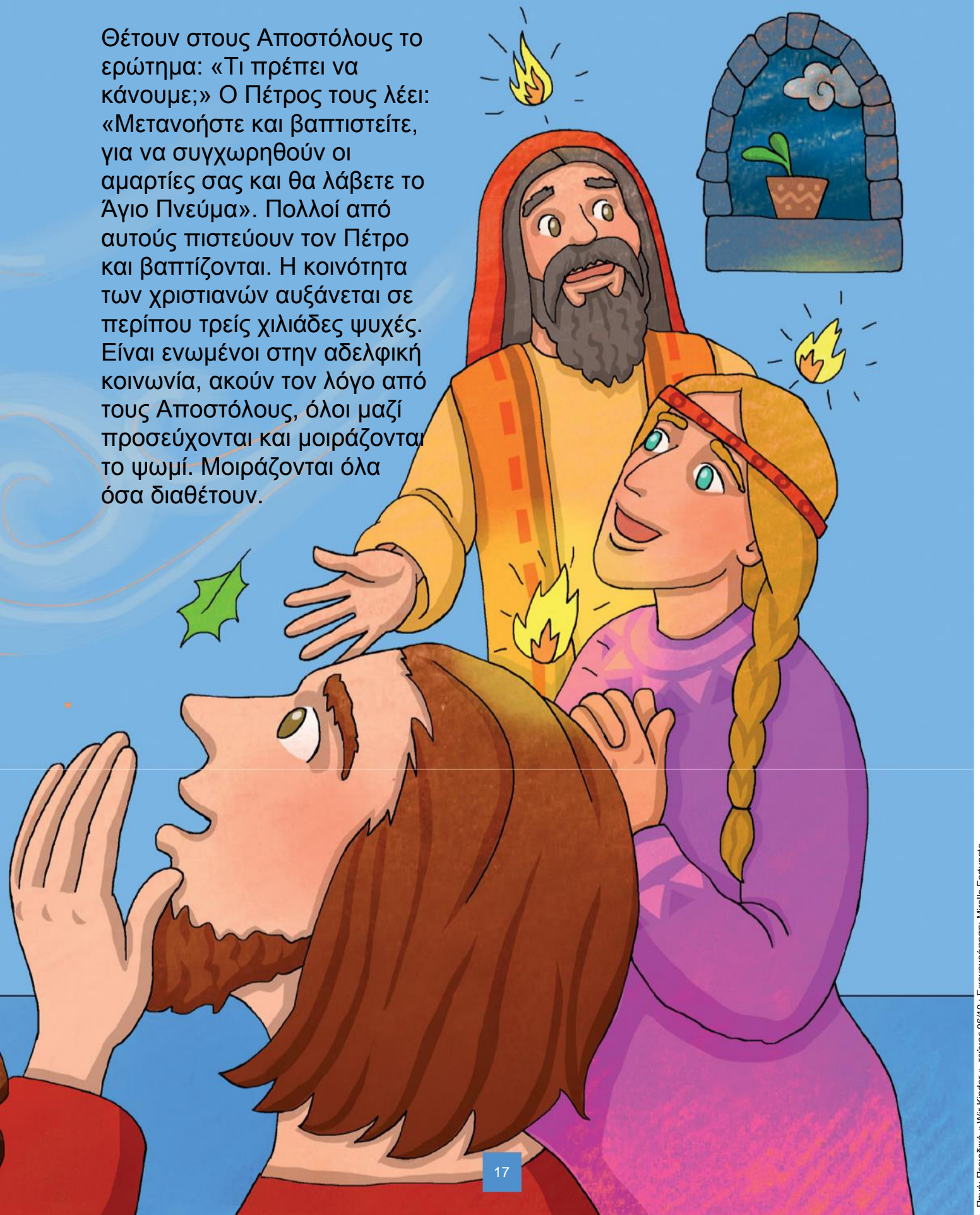
Κάποιοι από αυτούς πιστεύουν ότι ίσως οι μαθητές να είναι μεθυσμένοι. Τότε ο Πέτρος λαμβάνει τον λόγο και λέει: «Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι μεθυσμένοι. Σήμερα, ένα μεγάλο θαύμα πραγματοποιήθηκε. Ο Θεός έδωσε την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, όπως ακριβώς το είχε υποσχεθεί διαμέσου των προφητών». Κατόπιν μίλησε για τον Ιησού, ο οποίος σταυρώθηκε και αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Το κήρυγμα του Πέτρου άγγιξε τις καρδιές των ανθρώπων:

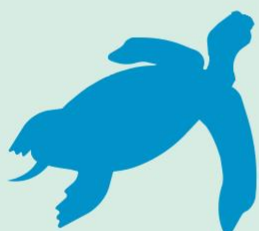
Θέτουν στους Αποστόλους το ερώτημα: «Τι πρέπει να κάνουμε;» Ο Πέτρος τους λέει: «Μετανοήστε και βαπτιστείτε, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες σας και θα λάβετε το Άγιο Πνεύμα». Πολλοί από αυτούς πιστεύουν τον Πέτρο και βαπτίζονται. Η κοινότητα των χριστιανών αυξάνεται σε περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Είναι ενωμένοι στην αδελφική κοινωνία, ακούν τον λόγο από τους Αποστόλους, όλοι μαζί προσεύχονται και μοιράζονται το ψωμί. Μοιράζονται όλα όσα διαθέτουν.

Στο σπίτι της Σοφία στη Νουμέα (Νέα Καληδονία)

Αγαπητοί μου φίλοι καλημέρα, ονομάζομαι **Σοφία**, είμαι εννέα ετών και ζω στη Νουμέα, που είναι η πρωτεύουσα της Νέας Καληδονίας. Εάν μπορούσατε να σκάψετε μια σήραγγα, ξεκινώντας από την Ευρώπη, θα μπορούσατε να φτάσετε στον κήπο μου.

Η Νέα Καληδονία βρίσκεται στο Νότιο Ειρηνικό, δίπλα στην Αυστραλία. Το νησί αυτό ανακαλύφθηκε τον 18^ο Αιώνα από τον Βρετανό θαλασσοπόρο Τζέιμς Κουκ. Η μεγαλύτερη λιμνοθάλασσα του κόσμου αποτελεί μέρος της Νέας Καληδονίας, περιλαμβάνεται στην λίστα παγκόσμιας κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ από το 2008. Η ποικιλομορφία της χλωρίδας και της πανίδας σε αυτή την λιμνοθάλασσα είναι εξαιρετική. Σε αυτήν βρίσκονται κυρίως δελφίνια, χιλιάδες πολύχρωμα ψάρια, χελώνες και πολλά άλλα ζώα.

Ένα από αυτά, είναι ο **ναυτίλος**,

ένα πραγματικά ζωντανό απολίθωμα.

Το είδος αυτό υπήρχε πολύ πριν από τους δεινόσαυρους, εδώ και 400 εκατομμύρια χρόνια.

Μόλις σας μίλησα για τον κήπο μου, στην πραγματικότητα όμως, πρόκειται για τον κήπο των **παππούδων** μου. Είναι αυτοί που με φροντίζουν, επειδή η μητέρα μου δεν είναι καλά και δεν μπορεί προς το παρόν να με φροντίζει.

Η γιαγιά μου ονομάζεται

Υβέτ και ο παππούς μου Ευγένιος. Είναι ιερέας σε ηρεμία.

Έχω μια μεγαλύτερη αδελφή τη Ζοελί και ένα αδελφό τον Ζαν Λυκ, που πήρε το όνομά του από τον Πρωταπόστόλό μας. Δεν ζουν μαζί μας, αλλά σε ανάδοχες οικογένειες.

Εάν έλθετε στον κήπο των παππούδων μου, θα σας δείξω ένα μεγάλο φρούτο που φυτρώνει εδώ, την **barbadine**. Μπορεί σε μήκος να φτάσει τα 30 εκατοστά, ενώ σε πλάτος τα 15 και μπορεί να ζυγίζει ως ένα κιλό. Η μπαρμπαντίν ανήκει στην οικογένεια των φρούτων του πάθους και είναι υπέροχη μέσα σε μια φρουτοσαλάτα

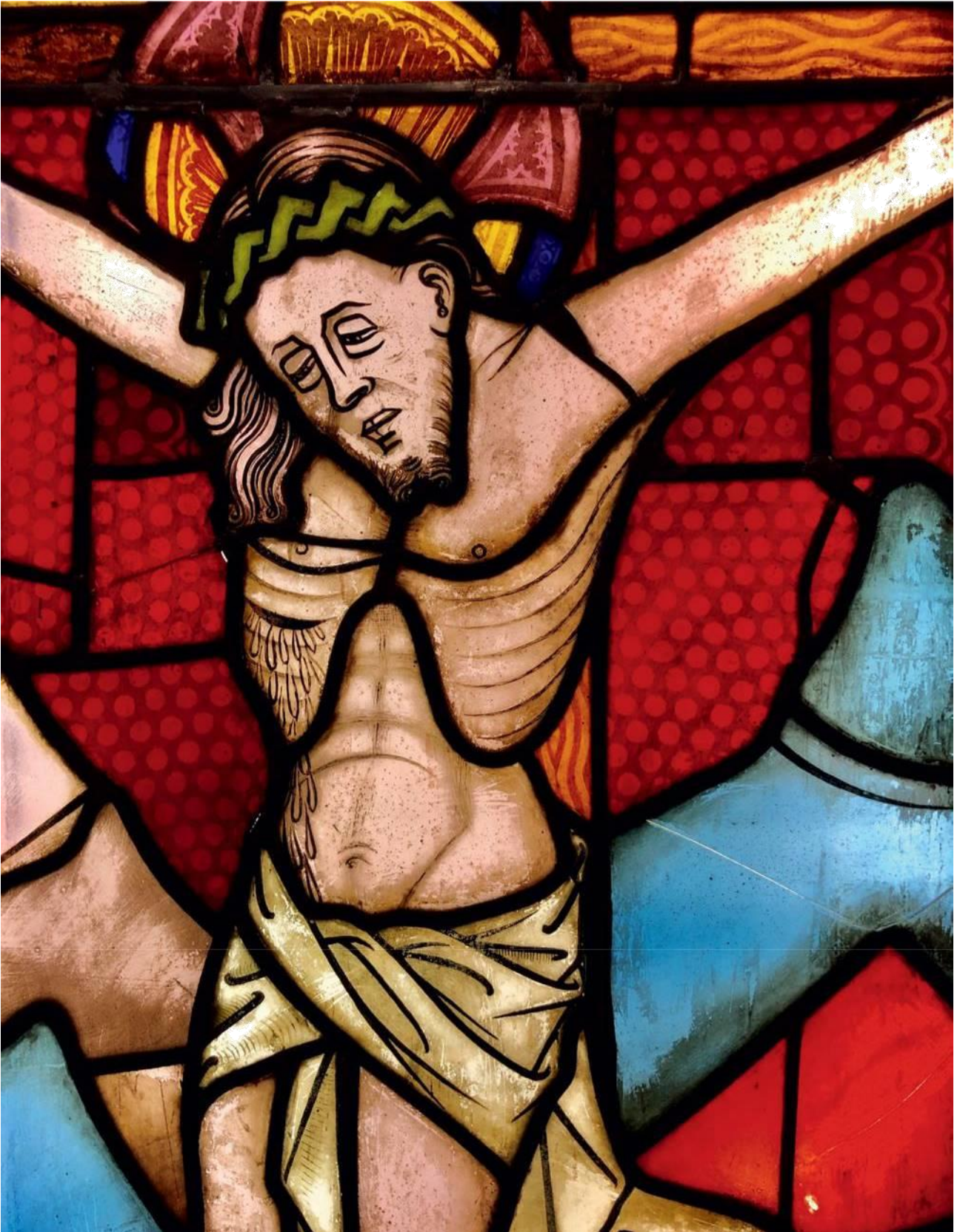
Ζούμε στον Άγιο Μιχαήλ, ένα προάστιο της Νουμέα και πρέπει να περπατήσουμε περίπου μισή ώρα την Κυριακή το πρωί, για να φτάσουμε στην **εκκλησία**.

Πρόσφατα μας επισκέφτηκε για πρώτη φορά ο δικός μας **Απόστολος Περιφέρειας** Ράινερ Στορκ. Συνοδευόταν από τον Απόστολό μας Ζανότ Λειμπφριντ (Jeanott Leibfried). Για να τους καλωσορίσουμε προετοιμάσαμε ένα τραγούδι. Όταν το τραγουδήσαμε, η καρδιά μου χτυπούσε πολύ δυνατά. Τοποθετήσαμε επίσης περιδέραια από λουλούδια στους λαιμούς των Αποστόλων, είναι μέρος της παράδοσής μας, όταν υποδεχόμαστε επισκέπτες. Μετά την θεία λειτουργία, μπόρεσα να φωτογραφηθώ μαζί με τον Απόστολο Περιφέρειας μας και κρατώ αυτή την φωτογραφία, ως ένα πολύτιμο θησαυρό!

Η σημασία της θυσίας του Ιησού Χριστού

Ποια είναι για εμάς η σημασία του θυσιαστικού θανάτου του Ιησού; Γιατί ο Ιησούς Χριστός έπρεπε να υποφέρει και να πεθάνει; Ακολουθούν μερικές απαντήσεις που προέρχονται από ένα διδακτικό κείμενο του Πρωταποστόλου μας Ζαν Λυκ Σνάιντερ.

Η θυσία του Ιησού Χριστού, δηλαδή, ο θάνατος του Ιησού είναι το ουσιαστικό θεμέλιο της πίστης της ζωής και του χριστιανικού κηρύγματος¹, στην Κατήχησή μας αναφέρεται σχετικά με το θέμα αυτό: «Ο Ιησούς Χριστός βρίσκεται στην καρδιά του Ευαγγελίου: με τον θάνατό του επάνω στο σταυρό και με την Ανάστασή του, δημιούργησε μία αιώνια σωτηρία. Έτσι ο σταυρός του Χριστού γίνεται το ίδιο το σύμβολο της διαδικασίας συμφιλίωσης του Θεού με τους αμαρτωλούς ανθρώπους.

Τα λόγια του Αποστόλου Παύλου στην Α' Κορινθίους 1:18 αποτελούν αντιτιθέμενες αντιλήψεις σχετικά με τον θάνατο στο σταυρό: «Επειδή, ο λόγος του σταυρού σ' εκείνους μεν που χάνονται είναι μωρία, σε μας, όμως, που σωζόμαστε είναι δύναμη Θεού». Ο θάνατος στο σταυρό γινόταν συνήθως κατανοητός ως μια αποτυχία, το ατιμωτικό τέλος ενός ανθρώπου, περιφρονημένου και αποκλεισμένου από την ανθρώπινη κοινωνία· όμως, σε αυτή την περίπτωση ακριβώς, αυτή η φαινομενική αποτυχία, είναι στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τη σοφία του Θεού, μια νίκη που θεμελιώνει ένα έργο λύτρωσης, ενός ακατανόητου μεγαλείου. Μέσα από την Ανάσταση, ο Θεός επιβεβαίωσε για τον Εσταυρωμένο, ότι ήταν ο Χριστός (Πράξεις των Αποστόλων 2:36)· και δεν υπάρχει σωτηρία, παρά μόνο σ' αυτόν (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.4.9.9).

Ο θάνατος του Ιησού στον Γολγοθά καθιερώνει τη Νέα Συμμαχία, στην οποία Εβραίοι και ειδωλολάτρες μπορούν να ενσωματωθούν με το βάπτισμα με νερό. Κατά συνέπεια, είναι στην θυσία του Χριστού που θεμελιώθηκε η σωτηρία που για τους ανθρώπους και τους επαναφέρει κοντά στον Θεό. «Η θυσία του Χριστού τοποθετεί τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό σε μια νέα βάση. Η αξία που αποκτήθηκε με αντίτιμο αυτή την θυσία, καθιστά δυνατές, την απελευθέρωση από την αμαρτία και την κατάργηση του διαρκούς χωρισμού από τον Πατέρα: «[...] Τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια. Τα

πάντα, όμως, είναι από τον Θεό, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του, διαμέσου του Ιησού Χριστού, και έδωσε σε μας τη διακονία της συμφιλίωσης· δηλαδή, ότι ο Θεός ήταν που συμφιλίωσε τον κόσμο με τον εαυτό του, διαμέσου του Χριστού, μη λογαριάζοντας σ' αυτούς τα πταίσματά τους· και εμπιστεύθηκε σε μας τον λόγο της συμφιλίωσης» (Β' Κορινθίους 5:17-19 και ΚΑΤΗΧΗΣΗ 4.4.2).

Ο θυσιαστικός θάνατος του Ιησού και η πίστη

Στο πλαίσιο αυτό, των εξηγήσεων που είναι σχετικές με τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στην πίστη και τα έργα, το Ευαγγέλιο και το νόμο, ο Απόστολος Παύλος ασχολείται με τον εξιλεωτικό χαρακτήρα του θανάτου του Ιησού, υπογραμμίζοντας τη σημασία της πίστης στον Ιησού Χριστό, ενόψει της δικαίωσης (του αμαρτωλού) μπροστά στον Θεό. Η δικαίωση αυτή είναι συνώνυμη με την εγγύτητα του Θεού και την απόκτηση της σωτηρίας του.

Αυτό είναι που γράφει ο Απόστολος: « Τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου της πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία του Θεού· προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού» (Ρωμαίους 3:25-26). Μόνο η πίστη επιτρέπει την κατανόηση του εξιλεωτικού χαρακτήρα του θανάτου του Ιησού και την προσχώρηση σε αυτόν. Ως παραβάτης του νόμου, ο άνθρωπος δεν μπορεί από μόνος του να νικήσει ή να διαγράψει την αμαρτία. Εδώ, ο Ιησούς παρεμβαίνει υπέρ του αμαρτωλού, παίρνοντας επάνω του τις αμαρτίες του και υποκύπτει στον θάνατο, στον οποίο, πραγματικά, είναι καταδικασμένος ο αμαρτωλός.

Επομένως, είναι η πίστη που αποτελεί το κλειδί της πρόσβασης σε αυτή την κατανόηση της θυσίας του Χριστού και που είναι το ουσιαστικό στοιχείο της προσχώρησης σε αυτή, επειδή, είναι μόνο με την πίστη που τα μυστήρια και η συγχώρηση των αμαρτιών μπορούν να ξεδιπλώσουν την αποτελεσματικότητά τους.

¹Κήρυγμα = ανακοίνωση του Χαρμόσυνου Νέου (le Grand Robert). «Είναι μια ελληνική λέξη που σημαίνει «επίσημη διακήρυξη», το κήρυγμα είναι ο πυρήνας της πρώτης διακήρυξης των Αποστόλων: «Ο Ιησούς Μεσσίας είναι Κύριος και Σωτήρας» (Πηγή: www.croire.com)

Ο θυσιαστικός θάνατος του Ιησού και το Άγιο Βάπτισμα με νερό

Στους Ρωμαίους 6:3-7 υπάρχει το θέμα της σχέσης που υπάρχει ανάμεσα στον θάνατο του Ιησού, επάνω στο σταυρό και το βάπτισμα με νερό. Ο Απόστολος Παύλος λέει ότι ο βαπτισμένος συνδέεται στενά με τον θάνατο του Ιησού. Διαμέσου του μυστηρίου του Αγίου Βαπτίσματος με νερό, ο χριστιανός συνδέεται άμεσα με τον θάνατο του Ιησού. Ο Παύλος γράφει: «Η αγνοείτε ότι, όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στον θάνατό του; [...] γνωρίζοντας τούτο, ότι ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε, για να καταργηθεί το σώμα τής αμαρτίας, ώστε να μη είμαστε πλέον δούλοι τής αμαρτίας. Επειδή, εκείνος που πέθανε, έχει ελευθερωθεί από την αμαρτία» (στίχοι 3.6-7).

Στην Κατήχησή μας, η σχέση ανάμεσα στο Άγιο Βάπτισμα με νερό και τον θυσιαστικό θάνατο του Ιησού, προσεγγίζεται επίσης στο πλαίσιο του αποσπάσματος από Ρωμαίους 6:3-8: Ο βαπτισμένος συμμετέχει στο θάνατο του Ιησού Χριστού και στη νέα του ζωή. Πνευματικά, ακολουθεί ενεργά αυτό που υπέστη ο Ιησούς. Όπως ο Χριστός πέθανε επάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες των ανθρώπων, ο άνθρωπος οφείλει να «πεθάνει στην αμαρτία», αποκηρύσσοντάς την. Το βάπτισμα περιλαμβάνει τον πιστό στην λυτρωτική πράξη του Χριστού σε σημείο που ο θάνατος του Χριστού στον Γολγοθά, γίνεται επίσης ο «θάνατος» του βαπτισμένου: είναι το τέλος της ζωής του σε αποξένωση από τον Θεό, η αρχή της ζωής του με τον Χριστό. Το βάπτισμα του προμηθεύει τις δυνάμεις να διεξάγει την μάχη ενάντια στην αμαρτία (Ρωμαίους 6:3-8 και Κολοσσαείς 2:12-13). Το βάπτισμα είναι η πράξη του να «ενδυσθούμε τον Χριστό»· είναι το πρώτο βήμα για την ανανέωση του εσωτερικού κόσμου: «Δεδομένου ότι, όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό.» (Γαλάτες 3:27). Η εικόνα αυτή απεικονίζει την παραίτηση από την προηγούμενη συμπεριφορά και την προσήλωση στις αρετές του Χριστού. Περιγράφει αυτό που εκφράζει η έννοια της μετάνοιας: Μετάνοια είναι η αποστροφή από την παλαιά φύση για να στραφεί ο πιστός, εκ νέου, προς τον Κύριο.

Πρόκειται επομένως για το πως διάγει τη ζωή του, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Ο βαπτισμένος υπόσχεται να διάγει τη ζωή του κάτω από την κυριαρχία του Χριστού (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 8.1.6). Οι Απόστολοι κηρύττουν – και αυτό είναι ένα από τα ουσιαστικά τους καθήκοντα – το σταυρωμένο Χριστό, δηλαδή τον λόγο (το κήρυγμα) του σταυρού, προκαλώντας έτσι την προσοχή των ανθρώπων στη σημασία του σταυρού ενόψει της σωτηρίας και προτρέποντάς τους με τον εξής όρο: «Συμφιλιωθείτε με τον Θεό!».

Ο θυσιαστικός θάνατος του Ιησού και η Αγία Κοινωνία

Η Κατήχησή μας επικαλείται αυτή τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στην Αγία Κοινωνία και τον θυσιαστικό θάνατο του Ιησού: «Η Αγία Κοινωνία είναι ένα γεύμα ανάμνησης: το να εορτάζεται σημαίνει κατ' αρχάς να θυμόμαστε αυτό το μοναδικό και αιώνια έγκυρο γεγονός που είναι ο θάνατος του Ιησού Χριστού. Η ανάμνηση αυτή είναι σημαντική, επειδή υπογραμμίζει το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αληθινός άνθρωπος και ότι υπέστη πραγματικά ένα αληθινό θάνατο» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 8.2.8).

Όσο για την Α' προς Κορινθίους Επιστολή, αυτή διαβεβαιώνει ότι η Αγία Κοινωνία είναι επίσης ανάμνηση του θανάτου του Ιησού και συνεχίζει με τη διακήρυξή του: «Επειδή, όσες φορές αν τρώτε το άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήρι τούτο, τον θάνατο του Κυρίου εξαγγέλλετε, μέχρι την έλευσή του» (Α' Κορινθίους 11:26). Η αναμνηστική τέλεση και η διακήρυξη της θυσίας του Ιησού είναι αποτελεσματικές εκεί όπου η Αγία Κοινωνία εορτάζεται διατηρώντας τον χαρακτήρα της ως αναμνηστικό γεύμα.

Ο θυσιαστικός θάνατος του Ιησού και η συγχώρηση των αμαρτιών

Δεδομένου ότι η κατάσταση του χριστιανού, αυτό το εντελώς νέο καθεστώς μπροστά στον Θεό, είναι θεμελιωμένο στον θυσιαστικό θάνατο του Ιησού, δεν είναι σωστό, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, να ταυτίζουμε μεταξύ τους την θυσία του Χριστού και την ανακοίνωση της συγχώρησης των αμαρτιών. Η θυσία του Χριστού αποτελεί την απαραίτητη βάση για την αναγγελία και την αποτελεσματικότητα της συγχώρησης των αμαρτιών, αλλά η συγχώρηση είναι ένα από τα αποτελέσματα, σίγουρα μεγαλειώδες, αυτής της θυσίας.

Η Κατήχηση τονίζει το γεγονός ότι υπάρχει μια στενή σχέση ανάμεσα σε αυτή καθαυτή συγχώρηση των αμαρτιών και την θυσία του Χριστού: Η τέλεια θυσία του Χριστού αντικατέστησε την θυσιαστική λατρεία της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιησούς Χριστός έζησε μια άψογη ζωή. Διαμέσου της θυσίας του, της ελεύθερης συγκατάθεσής του να προσφέρει τη ζωή του (Ιωάννης 10:17-18), διέρρηξε την εξουσία του Σατανά και νίκησε τον διάβολο και τα έργα του, δηλαδή την αμαρτία και τον θάνατο (Β' Κορινθίους 5:21). Από τότε είναι δυνατές η συγχώρηση των αμαρτιών, με την έννοια της διαγραφής και της απελευθέρωσης (Εβραίους 10:18), και η λύτρωση από την αμαρτία και τον θάνατο (Ρωμαίους 3:24) (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 12.1.8.3).

Διαμέσου του θανάτου του, ο Ιησούς Χριστός επιχείρησε τη συγχώρηση των αμαρτιών, για όλους εκεί-

νους που του ανήκουν. Βιώνεται άμεσα ως εμπειρία, πρώτα στην απελευθέρωση από το προπατορικό αμάρτημα, μέσα από το Άγιο Βάπτισμα με νερό. Η αμαρτία που χωρίζει ριζικά από τον Θεό και προκαλεί την αποξένωση απ' αυτόν, εδώ περιορίζεται στο τίποτα: ο άνθρωπος έχει «πλυθεί» απ' αυτήν. Είναι αυτό που η Κατήχηση επιβεβαιώνει: «Η θεμελιώδης απελευθέρωση από την κυριαρχία της αμαρτίας επιτεύχθηκε διαμέσου του Αγίου Βαπτίσματος με νερό, με το οποίο σβήστηκε το προπατορικό αμάρτημα» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.3). Το Σύμβολο Νίκαιας Κωνσταντινούπολης το επιβεβαιώνει: «Ομολογούμε ένα μόνο βάπτισμα για την άφεση των αμαρτιών».

Επιπλέον, ο Αναστημένος Κύριος έδωσε εντολή στους Αποστόλους του να αναγγέλλουν τη συγχώρηση των αμαρτιών (Ιωάννης 20:22-23). Η αποστολή αυτή που εκπληρώνουν οι Απόστολοι, έχει ως στόχο να απελευθερώνει τον αμαρτωλό που μετανιώνει, από το βάρος των αμαρτιών του που τον βαραίνουν εξ αιτίας των κακών σκέψεων και πράξεών του. Στην Κατήχηση διαβάζουμε σχετικά με το θέμα αυτό: «η συγχώρηση των αμαρτιών οφείλει να αναγγέλλεται. Ο Ιησούς χορήγησε τη συγχώρηση των αμαρτιών σε ορισμένα άτομα (παράδειγμα, Λουκάς 7:48).

Η συγχώρηση των αμαρτιών πραγματοποιείται με την άφεση που τα εντεταλμένα αξιώματα προφέρουν στο όνομα του Ιησού Χριστού. Γενικά, η άφεση αναγγέλλεται σε όλο το εκκλησίασμα κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας. Είναι ωστόσο αποτελεσματική για εκείνον που την λαμβάνει με πιστή καρδιά και πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Η δύναμη της αναγγελίας της συγχώρησης των αμαρτιών στο όνομα του Ιησού είναι εγγενής στο αξίωμα της συμφιλίωσης, στο αποστολικό αξίωμα (Ιωάννης 20:23), (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 12.1.8.7).

Η Κατήχηση υπενθυμίζει επίσης ρητά ότι, η συγχώρηση των αμαρτιών που αναγγέλλεται κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας δεν είναι ένας αυτοματισμός: «Η άφεση που ανακοινώνεται, στο όνομα του Ιησού Χριστού, από ένα αξίωμα δεόντως εντεταλμένο και λαμβάνεται μέσα σε μια πιστή καρδιά κάνει την αμαρτία να χαθεί» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 12.1.8.8). «Προηγείται της καθαγίασης των ειδών της Αγίας Κοινωνίας, η συγχώρηση των αμαρτιών που ευνοεί περισσότερο και κυρίως την αξιοπρεπή λήψη

της Αγίας Κοινωνίας» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 8.2.14). Διαμέσου της διακήρυξης της συγχώρησης των αμαρτιών και την λήψης της μέσα σε μια πιστή καρδιά, ο πιστός αποκτά την βεβαιότητα ότι ο Θεός τον συνοδεύει με την χάρη του και το έλεός του, σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Ο Θεός σκύβει ακατάπαυστα απάνω στον αμαρτωλό για να τον απελευθερώνει από την ενοχή του.

Ποτέ δεν θα το φανταζόμουν αυτό

Η μεγαλύτερη επιθυμία της φαινόταν ανέφικτη, αλλά, η Άσλεϋ Αν βρήκε βοήθεια με ένα απροσδόκητο τρόπο: πως η νεαρή, με ειδικές ανάγκες, Νοτιοαφρικανή έφτασε στις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας 2019 με την υποστήριξη Γερμανών ποδηλατών.

Η Άσλεϋ Αν Κόρτζε (29 ετών) ζει με τους γονείς της στο Ριβερσντέιλ, 300 χιλιόμετρα ανατολικά του Κεηπτάουν. Τα πόδια της αναπτύχθηκαν μόνο μέχρι την ηλικία των πέντε ετών. Στην καθημερινή της ζωή εξαρτάται από την αναπηρική πολυθρόνα της. Από μόνη της μπορεί να κάνει μόνο λίγα βήματα.

Η επιθυμία συμμετοχής

Παρά τις δύσκολες συνθήκες, η οικογένεια ζει την πίστη της με χαρά. Όπως χιλιάδες άλλοι Νεοαποστολικοί νέοι, η Άσλεϋ Αν περίμενε με μεγάλη ανυπομονησία τις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας 2019. Φανταζόταν διαρκώς πόσο όμορφο θα ήταν, να μπορούσε να συναντηθεί επί τόπου με όλα αυτά τα πρόσωπα – ξέροντας ωστόσο, ότι η επιθυμία αυτή δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί.

Μια νύχτα ονειρεύτηκε ότι βρισκόταν στο Ντίσελντορφ. Το επόμενο πρωί, ενθουσιασμένη, η Άσλεϋ Αν διηγήθηκε στην μητέρα της, το όνειρό της. Εκείνη άκουσε προσεκτικά την ιστορία της, υπενθυμίζοντας όμως στην κόρη της, τις συνθήκες ζωής της οικογένειας. Συνέστησε ωστόσο στην Άσλεϋ Αν: «Κράτησε το όνειρό σου, μόνον ο Θεός ξέρει τι πρό-

κειται να συμβεί».

Η επιθυμία να βοηθηθεί κάποιος

Ο Χοακίμ Σμιτ [Joachim Schmidt] (56 ετών), από την κοινότητα Πφίνζταλ Μπεργκάουζεν [Pfinztal-Berghausen], στην Βάδη Βυρτεμβέργη (Γερμανία), είναι ένας παθιασμένος ποδηλάτης. Η σύζυγός του Έλκε, μοιράζεται μαζί του αυτό το πάθος. Και οι δύο τους διατηρούν μια επικοινωνία με αδελφούς και αδελφές – όχι μόνο στην Γερμανία, αλλά επίσης και στη Νότια Αφρική.

Ο ανεξάρτητος σύμβουλος ενεργειακής απόδοσης κτιρίων και η σύζυγός του, γονείς τριών παιδιών, αλλά και παππούδες, επιθυμούσαν να επιτρέψουν σε ένα νεαρό κορίτσι με ειδικές ανάγκες, από τη Νότια Αφρική, να συμμετέχει στις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας στο Ντίσελντορφ. Μια πρώτη απόπειρα απέτυχε: «Εβλεπα το σχέδιό μας, για το οποίο είχαμε προσευχηθεί πολύ και επί μακρόν, σχεδόν να καταρρέει», αφηγείται ο αδελφός μας στην πίστη, από το Πφορζχάιμ (Γερμανία). Η πρύτανης του σχολείου με την οποία είχαν μιλήσει επί τόπου, είδε την απογοήτευσή τους και τους έκανε μια πρόταση...

Κατά τις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας, η Άσλεϋ Αν έζησε αξέχαστες εντυπώσεις, κυρίως με την μορφή συναντήσεων με νέους από τη Νότια Αφρική και με τον Πρωταπόστολο (δεξιά)

Η πρώτη συνάντηση

Μερικές ημέρες αργότερα, έφτασε επιτέλους η μεγάλη ημέρα: Η Έλκε και ο Χοακίμ Σμιντ πήγαν στο Ριβερσντέιλ. Μετά από μια ένθερμη υποδοχή, κυριάρχησε μια αισθητή ένταση. Αφού οι επισκέπτες από την Γερμανία παρουσιάστηκαν και μίλησαν για την πρόσκληση της Άσλεϋ Αν στις Ημέρες Νεολαίας, η μητέρα και η κόρη της, έμειναν άφωνες. «Δεν είναι παρά πολύ αργά, που πραγματοποιήθηκε αυτό που σχεδιάζαμε. Προσεκτικά η Άσλεϋ Αν άρχισε να θέτει ερωτήματα και μας αφηγήθηκε αποσπάσματα από τη ζωή της», θυμάται ο Χοακίμ Σμιντ.

«Λίγο πριν φύγουμε, η μητέρα είπε στην κόρη της μερικές λέξεις στα Αφρικανικά, που ο ιερέας της οικογένειάς μας μετέφρασε στα Αγγλικά: «Τώρα, το όνειρό σου θα γίνει πραγματικότητα!» Της το ζητήσαμε και μας μίλησε για το όνειρο της Άσλεϋ Αν. Ακούγοντάς το, ήταν ένα σημάδι ότι ο Θεός κυβερνά και καθοδηγεί όλα τα πράγματα».

Υπήρχαν πολλά διοικητικά εμπόδια που έπρεπε να ξεπεραστούν προτού μπορέσουν να συγκεντρωθούν όλα τα έγγραφα που απαιτούνται για την είσοδο στη Γερμανία. «Αλλά με την βοήθεια του Θεού και την υποστήριξη της Τζόαν και του Άντον ντε Βαάλ, των αγαπημένων μας φίλων και ποδηλατών από το Ριβερσντέιλ, καταφέραμε να έχουμε έγκαιρα την Βίζα για την Άσλεϋ Αν», δήλωσε με χαρά το ζεύγος Σμιντ. Και για να μην μπορέσει το οτιδήποτε να πάει στραβά την τελευταία στιγμή, πήραν μια πτήση για την Πόλη του Ακρωτηρίου, για να συνοδεύσουν την Άσλεϋ Αν στην πτήση της προς την Γερμανία.

Πολύ κοντά και στο επίκεντρο

Πολλούς μήνες μετά από τις (ΔΗΝ) Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας, η Άσλεϋ Αν εξακολουθεί να είναι εντυπωσιασμένη από τις εντυπώσεις του ταξιδιού της:

«Νιώθω τόσο μεγάλη ευγνωμοσύνη στον επουράνιο Πατέρα, που κατέστησε δυνατά όλα αυτά. Ορισμένες φορές έχω την εντύπωση ότι είμαι ακόμη εκεί, καθώς οι αναμνήσεις εξακολουθούν να είναι τόσο έντονες». Η περισσότερο αξέχαστη εμπειρία της Άσλεϋ Αν στις ΔΗΝ, είναι η συνάντησή της με τον Πρωταπόστολο: «Το να τον βλέπω στην πραγματική ζωή και όχι μόνο σε μια οθόνη ή σε κάποιο περιοδικό, υπήρξε μια αξιοσημείωτη εμπειρία. Παρόμοια, ποτέ δεν είχα φανταστεί ότι θα μπορούσα να είμαι τόσο κοντά επίσης, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας».

Η νεαρή αδελφή στην πίστη νοιώθει βαθιά ευγνωμοσύνη για όλους εκείνους που «που κατέστησαν δυνατή αυτή την θαυμαστή εμπειρία»: την πρύτανη του σχολείου και τους αδελφούς και αδελφές Βαάλ στη Νότια Αφρική και κυρίως για την Έλκε και τον Χοακίμ Σμιντ. «Εκτιμώ, πραγματικά πολύ, αυτό που έκαναν για μένα. Ποτέ δεν θα ξεχάσω την αγάπη τους, την μέριμνα και την ανησυχία τους για μένα».

Ευτυχισμένοι επίσης είναι οι Έλκε και Χοακίμ Σμιντ, που μπόρεσαν να προσφέρουν στην Άσλεϋ Αν την χαρά να συμμετέχει στις ΔΗΝ: «Συνδέουμε την Άσλεϋ Αν με μια εμπειρία πίστης που έχει ξεχωριστή σημασία. Παρ' όλο που αρχικά είχαμε συχνά την εντύπωση ότι οι προσπάθειές μας ήταν μάταιες, ο Θεός άνοιγε πάντα πόρτες την κατάλληλη στιγμή, έλυne προβλήματα και έδινε τις σωστές σκέψεις».

Οι σύζυγοι έγιναν φίλοι με τη νεαρή γυναίκα και επιθυμούν να συνεχίσουν να τη υποστηρίζουν, για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί και η άλλη μεγάλη επιθυμία της: να μπορέσει να αποκτήσει το δίπλωμα της εκπαίδευσής της, έτσι ώστε να μπορεί να είναι ανεξάρτητη.

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε αρχικά σε μια πιο πλήρη μορφή, στο περιοδικό «Unsere Familie», στην Γερμανική γλώσσα.

Χειροτονία των Αποστόλων Λούκας Κάρλσον Σουπόκ (Lucas Carlson Supok) (1977) και Πάτρικ Έλλυ Σιλάμπτε Patrick Elly Silabe (1985)

Χειροτονία των Αποστόλων Κουρτγουέλ Μουκβάτι (Curdwell Mukwati) (1961) και Κόλλινς Σαζίλβα Λουχάνγκα (Collins Chazilwa Luhanga) (1980)

Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων

Κατά την διάρκεια του δεύτερου εξάμηνου του 2019 δεν υπήρξαν, παρά μόνο λίγες συνταξιοδοτήσεις και χειροτονίες στον κύκλο των Αποστόλων· ήταν ένα σχετικά ήσυχο εξάμηνο, σημαδεμένο από την κανονικότητα. Επί του παρόντος, 349 Απόστολοι δραστηριοποιούνται σε ολόκληρο τον κόσμο.

Συνολικά, είναι 249 700 αξιώματα που εργάζονται σε διακονική και ιερατική υπηρεσία. Μαζί με του Αποστόλους, υπηρετούν τους αδελφούς και τις αδελφές σε 58 500 κοινότητες σε όλο τον κόσμο. Σε ότι αφορά το αποστολικό αξίωμα, 325 από αυτούς που το κατέχουν υπηρετούν ως Απόστολοι, 8 ως αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας, 15 ως Απόστολοι Περιφέρειας και ένας ως Πρωταπόστολος.

Χειροτονίες και εντολές

Το Σάββατο 6 Ιουλίου 2019, ο πρεσβύτερος περιφέρειας Μουκόκα Ζαν Καμπάλα (Mukoka Jean Kabala) (1977) χειροτονήθηκε στο αξίωμα του Αποστόλου. Ο Πρωταπόστολος προχώρησε στην πράξη αυτή, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην πόλη Ινκίσι (Λ.Δ. του Κονγκό).

Ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο (Kububa Soko) (1969) διαδέχθηκε τον Απόστολο Περιφέρειας Τσαρλς Σ. Νταντούλα. Κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε την Κυριακή 21 Ιουλίου 2019, ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ έδωσε την εντολή στον μέχρι τότε αναπληρωτή, να υπηρετεί ως Απόστολος Περιφέρειας για το πεδίο δραστηριότητας της Ζάμπια, του Μαλάουι και της Ζιμπάμπουε. Οι αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας Ρόμπερτ Νσά-

μπα (Robert Nsamba) και Άρνολντ Μάνγκο (Arnold Mhango) στηρίζουν το νέο Απόστολο Περιφέρειας.

Ο επικεφαλής της Εκκλησίας χειροτόνησε δύο Αποστόλους για την Παπούα κατά την διάρκεια μιας θείας λειτουργίας που τέλεσε την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 2019 στην Κράιστσερτς (Christchurch, Νέα Ζηλανδία): Τους πρεσβύτερους περιφέρειας Πάτρικ Έλλυ Σιλάμπτε (1985) και Λούκας Κάρλσον Σουπόκ (1977). Διαδέχονται τον Απόστολο Ζουχούκε Χουνγκίτο (Zuhuke Hungito), ο οποίος απεβίωσε τον Οκτώβριο του 2018 από καρδιακή ανεπάρκεια ενώ επισκεπτόταν αδελφούς στην πίστη.

Για την εκκλησιαστική Περιφέρεια της Νότιας Γερμανίας, ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας χειροτόνησε τον ευαγγελιστή περιφέρειας Ανδρέα Ματίας Σαργκάντ Andreas Mathias Sargant (1968) στο αξίωμα του Αποστόλου. Η πράξη αυτή πραγματοποιήθηκε κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας της Κυριακής 8 Δεκεμβρίου 2019 στο Φέλμπαχ (Γερμανία). Ο Απόστολος Σαργκάντ διαδέχεται τον Απόστολο Βόλφγκανγκ Ζένκερ (Wolfgang Zenker).

Την Παρασκευή 13 Δεκεμβρίου 2019, χειροτονήθηκαν δύο Απόστολοι: Ο Κόλλινς Σαζίλβα Λουχάνγκα (Collins Chazilwa Luhanga) (1980), για τη Ζάμπια και

Συνταξιοδότηση του Αποστόλου Περιφέρειας Ραούλ Μόντες ντε Όκα (Raúl Montes de Oca) (Βραζιλία)

Κουρτγουέλ Μουκβάτι (Curdwell Mukwati) (1961), για την Μποτσουάνα. Την χειροτονία πραγματοποίησε ο Πρωταπόστολος κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Βάλβις Μπέυ (Ναμίμπια).

Συνταξιοδοτήσεις

Το Σάββατο 6 Ιουλίου 2019, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Ινκίσι (Λ.Δ. του Κονγκό), ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ έθεσε σε ηρεμία τον Απόστολο Ίνσοεντ Καμπούελα (1954), που έφτασε στο όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση. Αυτός ο τελευταίος υπηρέτησε επί 37 χρόνια ως αδελφός υπηρεσίας στους κόλπους της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Λ.Δ. του ΝΑ Κονγκό, από τα οποία ένδεκα ως Απόστολος.

Ο Απόστολος Περιφέρειας Τσαρλς Σ. Νταντούλα (1953) συνταξιοδοτήθηκε. Την Κυριακή 21 Ιουλίου 2019, ο Πρωταπόστολος τέλεσε μια θεία λειτουργία στην Λουσάκα (Ζάμπια), κατά την οποία έθεσε σε ηρεμία τον Απόστολο Περιφέρειας, ο οποίος υπηρέτησε ως αδελφός υπηρεσίας επί 35 χρόνια, από τα οποία 14 χρόνια ως Απόστολος Περιφέρειας στους κόλπους του πεδίου δραστηριότητας της Ζάμπια, του Μαλάουι και της Ζιμπάμπουε.

Την Κυριακή 4 Αυγούστου 2019, μετά από 47 χρόνια υπηρεσίας, ο Πρόεδρος της Εκκλησίας έθεσε σε ηρεμία τον Απόστολο Περιφέρειας για την Βραζιλία και την Βολιβία. Ο Ραούλ Μόντες ντε Όκα (1953) υπηρέτησε σχεδόν πέντε δεκαετίες σε διάφορα αξιώματα, από τα οποία 16 ως Απόστολος. Την ίδια ημέρα συγχωνεύθηκαν τα δύο πεδία δραστηριότητας της Βραζιλίας και της Αργεντινής για να γεννηθεί ένα νέο πεδίο δραστηριότητας για τον Απόστολο Περιφέρειας της Νότιας Αμερικής Ενρίκε Εντουάρντο Μίνιο, ο οποίος ανέλαβε την καθοδήγησή του.

Την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2019, με εντολή από τον Πρωταπόστολο, ο Απόστολος Κιντάνγκου Βίνγκι έθεσε σε ηρεμία τον Απόστολο Ζαν Μπατίστα Μάτερ στο Μούσι (Λ.Δ. του Κονγκό). Ο Απόστολος υπηρέτησε στην περιοχή Μπαντούντου περισσότερα από 20

χρόνια.

Οι Απόστολοι Βόλκερ Κύνλε (1953) και Βόλφγκανγκ Ζένκερ (1953) συνταξιοδοτήθηκαν την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 2019 κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας του Πρωταποστόλου, στο Φέλμπαχ (Γερμανία). Ο Απόστολοι αυτοί υπηρέτησαν για πολλά χρόνια στην Γερμανία και σε διάφορες χώρες της Αφρικής.

Αποβιώσεις

Ο Απόστολος Κάποτε Μάρκος Μίσελο (1970) απεβίωσε την Τρίτη 1 Οκτωβρίου 2019 μετά από ένα σοβαρό τροχαίο ατύχημα, αφήνοντας πίσω του, τη σύζυγό του Τερέζα Βερόνικα Λίνο και επτά παιδιά. Είναι βιολογικός αδελφός του αναπληρωτή Αποστόλου Περιφέρειας Χοάο Ουανούκβε Μίσελο. Ο Απόστολος Μίσελο υπηρέτησε σε διάφορα αξιώματα μέχρι που το Νοέμβριο του 2008, χειροτονήθηκε Απόστολος για το πεδίο δραστηριότητας της Αγκόλα.

Πεδία δραστηριότητας των Αποστόλων Περιφέρειας

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η Νεοαποστολική Εκκλησία χωρίζεται σε 15 πεδία δραστηριότητας για τους Απόστολους Περιφέρειας και διευθύνονται από αυτούς. Οι ακόλουθοι Απόστολοι Περιφέρειας είναι υπεύθυνοι για αυτά τα πεδία δραστηριότητας:

- Μάικλ Δαβίδ Ντέπνερ (1961) – Λ.Δ. Δυτικού Κονγκό
- Μάικλ Έριχ (1959) – Νότια Γερμανία
- Ιωσήφ Ορέμπα Εκούβα (1969) – Ανατολική Αφρική
- Έντι Ισονουγκρόχο (1963) – ΝΑ Ασία
- Λέοναρντ Ρίτσαρντ Κολμπ (1956) – Η.Π.Α.
- Ρούντιγκερ Κράουζε (1960) – ΒΑ Γερμανία
- Τζον Λέσλι Κρίελ (1956) – Νότια Αφρική
- Ενρίκε Εντουάρντο Μίνιο (1960) – Νότια Αμερική
- Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ (1956) – Βερολίνο Βρανδεμβούργο
- Πίτερ Σούλτε (1963) – Δυτικός Ειρηνικός
- Κουμπούμπα Σόκο (1969) – Ζάμπια, Μαλάουι, Ζιμπάμπουε
- Ράινερ Στορκ (1958) – Δυτική Γερμανία
- Τσίτσι Τσισεκέντι (1972) – Λ.Δ. ΝΑ Κονγκό
- Μαρκ Ουώλ (1959) – Καναδάς
- Γιούργκ Ζμπίντεν (1958) – Ελβετία

Ορισμένοι Απόστολοι Περιφέρειας υποστηρίζονται από αναπληρωτές Αποστόλους Περιφέρειας, οι οποίοι εργάζονται γενικά σε συγκεκριμένες χώρες:

- Δαβίδ Ντεβαράζ (1959) – Ινδία
- Φρανκ Στέφαν Ντζουρ (1959) – Καναδάς
- Τζον Ουίλιαμ Φεντ (1957) – Η.Π.Α.
- Άρνολντ Ντακόντβα Μάνγκο (1957) – Μαλάουι
- Χοάο Ουανούκ Μισσέλο (1965) – Αγκόλα
- Μάντλα Πάτρικ Μκβανάζι (1963) – Νότια Αφρική
- Robert Nsamba (1962) – Ζάμπια
- Τζον Σομπότκα (1956) – Καναδάς.

Όλοι θα πρέπει να ξέρουν ότι αυτό δεν το ανεχόμαστε!

Η Νεοαποστολική Εκκλησία καταδικάζει την βία και τις σεξουαλικές επιθέσεις με τον πιο έντονο τρόπο. Ένα ισχυρό σήμα σχετικά με αυτό το θέμα ακριβώς, μας έρχεται από τη Νότια Αφρική. Η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας της Αφρικής ασχολήθηκε με αυτό το ζήτημα στην τελευταία της συνεδρίαση, το Νοέμβριο του 2019.

Οι υπεύθυνοι των χωρών των εκκλησιαστικών Περιφερειών που εκπροσωπούνται στην Αφρική, συναντώνται τακτικά με την ευκαιρία των τοπικών τους συνελεύσεων. Ένα από τα κύρια θέματα ήταν η νέα οδηγία κατά της σεξουαλικής κακοποίησης στην εκκλησιαστική Περιφέρεια της Νότιας Αφρικής.

Ένα σήμα για την κοινωνία και, για τους αδελφούς και τις αδελφές

Γιατί υπάρχει μια καινούρια οδηγία; Επειδή αυτό ήταν απαραίτητο. Η κουλτούρα του: «Δεν υπάρχει αυτό για το οποίο δεν μιλάμε» δεν μπορεί πλέον να γίνεται ανεκτό. Ο αριθμός και η σοβαρότητα των περιπτώσεων, όπως αυτές αποκαλύπτονται από τις στατιστικές των ποινικών αδικημάτων της Νότιας Αφρικής, είναι ανησυχητικές σε σημείο συναγερμού.

Είναι απαραίτητη η αποδοχή αυτού του θέματος από το σύνολο της κοινωνίας. «Δεν οφείλουμε απλά να κάνουμε κάτι, αλλά θα πρέπει επίσης οι άνθρωποι να

ξέρουν ότι κάνουμε κάποια πράγματα ενάντια σε αυτό το φαινόμενο!», εκφράστηκε ο Απόστολος Περιφέρειας Τζον Κρίελ της πόλης του Ακρωτηρίου.

Και ο Πρωταπόστολος Σνάντερ πηγαίνει ακόμη ένα βήμα πιο πέρα: «Οι άνθρωποι, οι κοινότητές μας και όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές οφείλουν να ακούν ότι η Νεοαποστολική Εκκλησία δεν ανέχεται καθόλου τη σεξουαλική κακοποίηση!»

Ενάντια σε κάθε μορφή καταχρηστικής σεξουαλικής συμπεριφοράς

Η οδηγία θεσπίζει το πλαίσιο για τη στάση που θα πρέπει να υιοθετείται «απέναντι σε όλες τις μορφές σεξουαλικής κακοποίησης» εκ μέρους εκείνων που ασκούν ένα αξίωμα ή μια λειτουργία. Το έγγραφο αυτό καθορίζει τις ευθύνες, περιγράφει τα προληπτικά μέτρα, καθορίζει τις διαδικασίες που θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ύποπτες περιπτώσεις και περιγράφει την ποιμαντική φροντίδα που θα πρέπει να τεθεί σε

εφαρμογή για τα ενδιαφερόμενα άτομα. Αποτελείται από 18 κεφάλαια και τέθηκε σε ισχύ την 1^η Μαΐου 2020, μεταφρασμένη σε όλες τις κύριες γλώσσες που χρησιμοποιούνται στη Νότια Αφρική.

Ο όρος καταχρηστική συμπεριφορά χρησιμοποιείται σκόπιμα και δεν αφορά μόνο σεξουαλική επίθεση ή κακοποίηση. Επειδή τα μέτρα δεν εφαρμόζονται μόνο κατά των ποινικών πράξεων, αλλά επίσης και κατά της υπέρβασης των μη ποινικών ορίων. Ανάμεσά τους περιλαμβάνονται για παράδειγμα χειρονομίες ή παρατηρήσεις, αλλά πάνω απ' όλα μια επίθεση στην αρχή της ποιμαντικής φροντίδας – κυρίως όταν υπάρχει εκμετάλλευση της ανάγκης για μέριμνα και φροντίδα ατόμων που ζητούν συμβουλές.

Με τον τρόπο αυτό, η εκκλησιαστική Περιφέρεια εργάζεται σε στενή συνεργασία με παγκόσμια αναγνωρισμένους ειδικούς οργανισμούς. Μόνο τα θύματα αποφασίζουν εάν θα πρέπει να κινηθούν νομικές διαδικασίες. Σύμφωνα με το Νοτιοαφρικανικό δίκαιο, οι περιπτώσεις της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων αναφέρονται πάντοτε στην αστυνομία.

Μια ιδιαίτερη προστασία για τα παιδιά και τους νέους

Άλλες εκκλησιαστικές Περιφέρειες αντιμετωπίζουν επίσης παρόμοιες προσεγγίσεις. Για παράδειγμα η Νεοαποστολική Εκκλησία της Νότιας Γερμανίας περιγράφει και αναφέρεται στην αρχή της ευαισθητοποίησης των υπευθύνων σε όλα τα επίπεδα για τους κινδύνους που υπάρχουν, με την ονομασία «Σχεδιασμός επαγρύπνησης». Ανάμεσα στα προληπτικά μέτρα, υπάρχει κυρίως η γραπτή εθελοντική δέσμευση, καθώς και η παρουσίαση λεπτομερούς αποσπάσματος ποινικού μητρώου. Αυτά τα μέτρα εφαρμόζονται για όλα τα αξιώματα καθώς και για τους διδάσκοντες και για εκείνους που φροντίζουν τα παιδιά και τους νέους.

Ένας εξωτερικός δικηγόρος αναζητεί οποιεσδήποτε αναφορές με βάση το νόμο περί βοήθειας για παιδιά και νέους, στα αποσπάσματα των ποινικών μητρώων. Εάν υπάρχει κάποια αναφορά που σχετίζεται με σεξουαλική επίθεση, τότε ενημερώνει αποκλειστικά τον Απόστολο Περιφέρειας. Στη συνέχεια, ο τελευταίος διασφαλίζει ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο δεν εκτελεί, στους κόλπους της Εκκλησίας, καθήκοντα που το φέρνουν σε επαφή με παιδιά και νέους.

Είναι αυτό που είχε παρουσιάσει ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Έριχ από τη Νότια Γερμανία, στην εαρινή σύνοδο της Διεθνούς Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας στο Γκόσλαρ. Είχε δώσει μια επισκόπηση διαφόρων στοιχείων αυτής της αντίληψης, αναφερόμενος στις μέχρι τώρα εμπειρίες. Υπογράμμισε ότι επρόκειτο για μια εσωτερική στάση για τη δημιουργία ευαισθητοποίησης, για μια προσεκτική στάση, απέναντι στα παιδιά και τους νέους.

Ενάντια στην βία και τη σεξουαλική επίθεση

Είναι ένα κοινωνικό θέμα που δεν σταματά ούτε μπροστά στις πόρτες των Εκκλησιών. Και όλοι οφείλουν να ξέρουν ότι η Νεοαποστολική Εκκλησία καταδικάζει την βία και τις σεξουαλικές επιθέσεις με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Επειδή αυτές προσβάλλουν την ανθρώπινη προσωπικότητα και αξιοπρέπεια.

Σίγουρα υπάρχει το πλεονέκτημα να γίνεται ό, τι είναι δυνατόν για να εξασφαλιστεί κατά πρώτον η πρόληψη, έτσι ώστε να μη καταλήγουμε καν σε μεμονωμένες μοιραίες καταστάσεις, ατόμων που έχουν υποστεί ζημιές με συχνές επιπτώσεις στη ζωή τους, ή ακόμη να φτάνουν μέχρι και τον θάνατο. Επειδή κάθε περίπτωση είναι απαράδεκτη! Συμφωνούν όλοι ομόφωνα σε αυτό. Κατά συνέπεια, η αντίληψη που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια από την εκκλησιαστική περιφέρεια της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Γερμανίας, έχει τον τίτλο: «Επαγρύπνηση». Ο όρος αυτός που μοιάζει λίγο παράξενος, στην αρχή, οφείλει να επισημαίνει τον τρόπο αντιμετώπισης του άλλου, δηλαδή με προσοχή, με φροντίδα, με σεβασμό και με, εκτίμηση. Επιπλέον, ταιριάζει επίσης να είμαστε «προσεκτικοί» με τον ίδιο μας τον εαυτό: Να αποφεύγουμε να βρεθούμε σε καταστάσεις που θα μπορούσαν να παρερμηνευτούν!

Κατά την εαρινή σύνοδο της Διεθνούς Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας στο Γκόσλαρ, την άνοιξη του 2019, ο Απόστολος Περιφέρειας Έριχ έδωσε στους αδελφούς μια λεπτομερή επισκόπηση των διαφόρων στοιχείων αυτής της ιδέας, αναφέροντας με λεπτομέρειες τις εμπειρίες που έγιναν ήδη μέχρι τότε. Οι προσφυγές ή τα έντυπα από μόνα τους δεν είναι αρκετά. Πρόκειται για εσωτερική στάση, για τη δημιουργία μιας συνειδητοποίησης για μια σχέση επαγρύπνησης με τα παιδιά και τους νέους. Αυτό απαιτεί πλήρεις και τακτικές οδηγίες, εκφράστηκε ο υπεύθυνος της εκκλησιαστικής Περιφέρειας. Οι αδελφοί υπηρεσίας, οι διδάσκοντες, όλα τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα στους κόλπους των Περιφερειών και των κοινοτήτων, που είναι σε επαφή με παιδιά και νέους μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί από την Εκκλησία – όλοι είναι μια ομάδα που στόχος της είναι ένας τρόπος σκέψης και ένα πλαίσιο δράσης που έχει επισημανθεί εδώ και πάνω από μια δεκαετία στους κόλπους της εκκλησιαστικής Περιφέρειας και το οποίο συνεχώς εξελίσσεται.

Φωτογραφίες: privé

Ο Αγιούμπα Έκα Κριστόφ με τη σύζυγό του και τα παιδιά τους

Στην χώρα μας δεν υπάρχει ειρήνη

Ο Κριστόφ ζει σε ένα στρατόπεδο προσφύγων εδώ και 23 χρόνια. Στα 51 του χρόνια, επαγρυπνεί για την οικογένειά του που αποτελείται από δέκα πρόσωπα και ως ιερέας φροντίζει τους αδελφούς και τις αδελφές του. Μια ζωή γεμάτη με μεγάλες προκλήσεις και ένα ακόμη μεγαλύτερο όνειρο

«Τα πάμε καλά και αντιμετωπίζουμε την κατάσταση, μέσα στην αγάπη του Χριστού», γράφει ο Αγιούμπα Έκα Κριστόφ. Αυτός ο πρόσφυγας από το Κογκό είναι σύζυγος, πατέρας οκτώ παιδιών και ιερέας. Εδώ και περισσότερα από είκοσι χρόνια ζει στο «Στρατόπεδο Προσφύγων Νυαρουγκούσου (Nyarugusu)», στην Τανζανία. Εξοπλισμένος με το κινητό του τηλέφωνο, ένα παλιό μοντέλο, διατηρεί την επαφή με την πατρίδα του, τους φίλους, τους αδελφούς και τις αδελφές στην πίστη. Εδώ, στο στρατόπεδο, ο Κριστόφ εργάζεται και τελεί τις θείες λειτουργίες με τους αδελφούς και τις αδελφές στην πίστη.

Σε φυγή κατά την διάρκεια πολλών μηνών

Την εποχή εκείνη όφειλαν να φύγουν, να εγκαταλείψουν την οικεία του χώρα. Στα ανατολικά του Κογκό, οι επαναστάτες πολεμούσαν ενάντια στην κυβέρνηση Μομπούτου, με την υποστήριξη τριών γειτονικών χωρών. Μια παρατεταμένη διαμάχη, μια αδίστακτη σύγκρουση, που κατέστρεψε ζωές και υπάρξεις, διέλυσε οικογένειες και στοίχισε τη ζωή πολλών ανθρώπων. Ήταν φυγάδες για πολλές εβδομάδες, έως ότου οδηγήθηκαν από αξιωματικούς της Ύπατης Αρμοστείας του

Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τον Ύπατο Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και τις αρχές της Τανζανίας, στο στρατόπεδο προσφύγων Νυαρουγκούσου.

Ούτε στην φυλακή, αλλά ούτε και ελεύθεροι

Δεν πρόκειται για μια φυλακή, αφηγείται ο Κριστόφ, αλλά, «Ούτε και είμαστε ελεύθεροι για να κάνουμε αυτό που θέλουμε. Επιπλέον, δεν μπορούμε να παράγουμε, παρά μόνο ένα πολύ μικρό εισόδημα, ίσα ίσα για να επιβιώνουμε». Παρ' όλα αυτά, ο σύζυγος και πατέρας δεν έχει παραιτηθεί από τα όνειρά του: «Θα επιθυμούσαμε να εγκατασταθούμε σε τρίτες χώρες, κυρίως στις Η.Π.Α., τον Καναδά, την Μεγάλη Βρετανία, την Αυστραλία ή στην Γερμανία. Εκεί θα μπορούσαμε να ζήσουμε ειρηνικά». Και το όραμα αυτό είναι ελπιδοφόρο: «Ορισμένοι από τους αδελφούς και τις αδελφές μας έχουν ήδη μπορέσει να εγκαταλείψουν το στρατόπεδο προσφύγων», μας αφηγείται ο Κριστόφ. Μπόρεσαν να φύγουν για το εξωτερικό χάρη ταξιδιωτικές διαδικασίες της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε.

Το στρατόπεδο προσφύγων Νυαρουγκούσου στην περιοχή Κασούλου Κιγκόμα καλύπτει μια έκταση

επτά τετραγωνικών χιλιομέτρων. «Με περίπου 150 000 πρόσφυγες, το στρατόπεδο αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα και πιο γνωστά στρατόπεδα προσφύγων του 21^{ου} Αιώνα», εξηγεί η διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια Βικιπαίδεια. Το στρατόπεδο δημιουργήθηκε το 1996 από την Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. και την κυβέρνηση της Τανζανίας. Την εποχή εκείνη, περίπου 150 000 πρόσφυγες προερχόμενοι από την Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, διέσχισαν τα σύνορα για να καταφύγουν στην Τανζανία, φυγάδες από τον εμφύλιο πόλεμο. Έπρεπε να τους παρασχεθεί μια επείγουσα βοήθεια.

Εκκλησίες χτισμένες με τη δική τους φροντίδα

Ο Κριστόφ όμως, δεν ασχολείται μόνο με τον εαυτό του και την οικογένειά του. «Είμαι ιερέας και παρέχω ποιμαντική φροντίδα σε δεκατρείς οικογένειες, μέσα στο στρατόπεδο. Η κοινότητά μας αριθμεί άλλους τρεις ιερείς, ένα ευαγγελιστή και ένα βοσκό». Και η κοινότητα αυτή δεν είναι η μοναδική στο στρατόπεδο Νουαρουγκούσου, όπου υπάρχουν συνολικά οκτώ κοινότητες: «3200 αδελφοί και αδελφές είναι διαμοιρασμένοι στις κοινότητες Α, Β, C, D, E, F, G και Η», μας εξηγεί ο αδελφός υπηρεσίας.

Τα δύο τρίτα των Νεοαποστολικών χριστιανών σε όλο τον κόσμο, δεν διαθέτουν τις δικές τους εκκλησίες. Συναθροίζονται σε εξωτερικούς χώρους ή σε ενοικιαζόμενες αίθουσες. Εδώ στη Νουαρουγκούσου, οι αδελφοί και οι αδελφές διαθέτουν εκκλησίες. Είναι ευγνώμονες και ταυτόχρονα και λίγο υπερήφανοι: «Όλες οι εκκλησίες έχουν οικοδομηθεί με δικά μας μέσα. Προσπαθήσαμε και λάβαμε μικρές δωρεές από της Η.Π.Α., από τους αδελφούς μας που μετανάστευσαν χάρη στη διαδικασία εκτοπισμού και πλέον μας υποστηρίζουν οικονομικά, εδώ στο στρατόπεδο».

Κάθε Κυριακή με Αγία Κοινωνία

Είναι οι θείες λειτουργίες που φέρνουν στον Κριστόφ, στους αδελφούς και τις αδελφές την εμπιστοσύνη και την ελπίδα. «Κάθε Κυριακή συναθροίζομαστε. Προσευχόμαστε και εορτάζουμε τακτικά την Αγία Κοινο-

Κοινωνία. Σε όλες τις κοινότητες!», υπογραμμίζει ο ιερέας. Και κάθε φορά είναι σε ένα πανηγυρικό πλαίσιο. Πολλά μέλη της κοινότητας έρχονται στην θεία λειτουργία ντυμένα με άσπρο και μαύρο· πράγμα που είναι σημαντικό για τα αδέρφια μας αυτά.

Διαθέτουν επίσης μια χορωδία κοινότητας. Ο κύκλος των μουσικών αριθμεί περίπου 20 με 25 μέλη χορωδίας. «Όταν προγραμματίζεται μια νεκρώσιμη ακολουθία ή μας επισκέπτεται ο Απόστολος, η χορωδία μπορεί εύκολα να μεγαλώσει φτάνοντας τα 150 μέλη», συνεχίζει ο ιερέας. Τον τελευταίο χρόνο δέχθηκαν την επίσκεψη του Αποστόλου Περιφέρειας Ιωσήφ Εκούβα, ο οποίος υπηρετεί στην Κένυα, την Ουγκάντα και την Τανζανία. Η επίσκεψη αυτή προκάλεσε μια μεγάλη χαρά, ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές στο στρατόπεδο των προσφύγων.

Εμπιστοσύνη στον Θεό

Ο Κριστόφ είναι παντρεμένος με την Κισίγια Μπουσίρι Κλημεντίνη· έχουν οκτώ παιδιά, «μια ευλογία!», όπως λέει ο Κριστόφ: τον γιο τους Ουχάνα Πάσιεντ (21 ετών), τις κόρες τους Λουίζα (16 ετών), Βακάτι (14 ετών), Βουμίλια (13 ετών), Γιόχαρι (11 ετών), Μασόκα (7 ετών), Ντούρκας (3 ετών) και τον μικρότερό τους γιο, Ζακ (1 έτους).

Ο Αγιούμπα Έκα Κριστόφ είναι καθηγητής γαλλικών και διδάσκει τα παιδιά στο σχολείο της Νεεμά. Μιλάει Σουαχίλι, μπεέμπ, γαλλικά και αγγλικά. Κερδίζει 20 δολάρια τον μήνα. Φυσικά, τα χρήματα αυτά, δεν είναι αρκετά.

«Ίκετεύω θερμά τον Θεό μου να με βοηθήσει», εκφράζεται ο Κριστόφ. Μεγαλύτερη επιθυμία του είναι να μπορέσει να μεταναστεύσει χάρη στο πρόγραμμα εκτοπισμού της Ύπατης Αρμοστείας. «Επιπλέον, είμαι ευτυχισμένος να γνωρίζω το δρόμο που οδηγεί στη σωτηρία κοντά στον Ιησού». Και συνεχίζει: «Ακόμη και αν βρεθούμε αντιμέτωποι με μια αφόρητη κατάσταση: Εμπιστευόμαστε τον Θεό και μια ημέρα, θα σκουπίσει τα δάκρυα από τα μάτια μας και έτσι θα δούμε τη δόξα του Θεού».

Μία από τις οκτώ κοινότητες στο στρατόπεδο προσφύγων. Οι αδελφοί και οι αδελφές έχτισαν μόνοι τους, τη δική τους εκκλησία

Στην εποχή του Κορωνοϊού

Τον τελευταίο καιρό παντού στον κόσμο ζούμε μια ιδιαίτερη κατάσταση εξ αιτίας των επιπτώσεων της πανδημίας του Κορωνοϊού. Φυσικά η χώρα μας δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση και όλα αυτό το διάστημα είδαμε το πόσο έχει επηρεάσει τη ζωή μας, όχι μόνο στην καθημερινότητά μας, αλλά και σε επίπεδο πίστης.

Ζήσαμε έτσι ένα μεγάλο διάστημα χωρίς τη δυνατότητα να τελούνται θείες λειτουργίες στην εκκλησία μας, εξ αιτίας της καραντίνας που επιβλήθηκε. Κι όμως, ο Κύριος δεν μας εγκατέλειψε. Μπορέσαμε να συνδεόμαστε, έστω και από απόσταση, με την έδρα της χάρις όπου συμμετείχαμε στις θείες λειτουργίες των απεσταλμένων του επουράνιου Πατέρα μας. Και το πιο σημαντικό απ' όλα είναι το ότι δεν υπήρχε το πρόβλημα της γλώσσας, καθώς είχαμε απ' ευθείας μετάφραση στα ελληνικά.

Και δεν ήταν μόνο αυτό, με δυσκολία στην αρχή, αλλά προοδευτικά λύνοντας τα προβλήματα που παρουσιαζόντουσαν, καταφέραμε να έχουμε, με την βοήθεια της σύγχρονης τεχνολογίας, συναντήσεις με τα αδέρφια, όχι μόνο από την Αθήνα, αλλά και από ολόκληρη την Ελλάδα και όχι μόνο, με τηλεδιασκέψεις, για προσευχή, για μελέτη επάνω σε θέματα πίστης και πολλά άλλα. Οι συναντήσεις αυτές πραγματοποιούνται κάθε Τετάρτη και Κυριακή στις 8 το βράδυ. Τακτικά έχουμε συμμετοχή αδελφών από την Κύπρο, την Τουρκία, την Γαλλία κλπ.

Σε τακτά χρονικά διαστήματα, έχουμε την ευκαιρία τηλεδιασκέψεων με τον Απόστολό μας Γιενς Λίντεμαν, τον Επίσκοπό μας Αράμ Φεστζιάν, καθώς και με τον Ευαγγελιστή μας Περιφέρειας Γιούργκεν Κύζενμπεργκ.

Δειλά, δειλά, από τον Ιούνιο αρχίσαμε και πάλι τις επισκέψεις σε αδέρφια για τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας, επειδή η έλλειψή της είχε γίνει πλέον έντονη για όλους μας. Όλο αυτό το διάστημα της καραντίνας δεν είχαμε τη δυνατότητα συμμετοχής σε αυτό το μυστήριο.

Θείες λειτουργίες στην εκκλησία μας άρχισαν εκ νέου στις 11 Ιουλίου. Επειδή τα μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση της χώρας είναι πολύ αυστηρά, έπρεπε να γίνει η απαραίτητη προετοιμασία στην αίθουσα της εκκλησίας μας.

Καθώς η επιτρεπόμενη συμμετοχή αδελφών στην θεία λειτουργία περιορίζεται στους δώδεκα, αποφασίστηκε

να τελούνται δύο θείες λειτουργίες την εβδομάδα. Κάθε Σάββατο το πρωί στις 11 για τους Γαλλόφωνους αδελφούς και αδελφές μας και κανονικά την Κυριακή στις δέκα για τα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας.

Από την θεία λειτουργία του Σαββάτου για τους Γαλλόφωνους, οι δύο μικρότεροι αδελφοί της κοινότητας της Αθήνας.

Στις θείες λειτουργίες της Κυριακής κυρίως, εκτός από τα αδέρφια που είναι παρόντα στην εκκλησία, αρκετοί αδελφοί και αδελφές, συμμετέχουν στην θεία λειτουργία, σε πραγματικό χρόνο, με τη μετάδοσή της μέσω υπολογιστή, ή τηλεφωνικά. Αυτό γίνεται κυρίως επειδή υπάρχουν αρκετοί ηλικιωμένοι στην κοινότητά μας, όπως επίσης και αρκετά άτομα που ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου. Σε αυτούς τους αδελφούς και αδελφές πραγματοποιούμε τακτικές επισκέψεις για να μπορούν να λαμβάνουν και αυτοί την Αγία Κοινωνία.

Ανάμεσα στους κανόνες που υπάρχουν, είναι και αυτός της απολύμανσης μετά το τέλος της θείας λειτουργίας. Κάτι το οποίο γίνεται σχολαστικά, μόνο και μόνο για την ασφάλεια όλων μας.

Η απαραίτητη μετά το τέλος της θείας λειτουργίας απολύμανση όλων των χώρων της εκκλησίας.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι παρ' όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε την εποχή αυτή, η παρουσία του Κυρίου σε όλους μας είναι πολύ πιο έντονη, η βοήθειά του σημαντική, η χάρις του απέραντη, καθώς η χαρά που αισθανόμαστε στις συναντήσεις μας, είτε άμεσα, είτε μέσα από συνδέσεις, είναι πολύ μεγάλη. Ας είναι δοξασμένο και ευλογημένο το όνομα του Κυρίου!